UNITATE PENTRU BINELE ȚĂRII

După zile dramatice, de luptă înverșunată cu forțele cele mai sălbatice ale regimului ceaușist, care mai continuă să ignore adevărul că au pierdut definitiv partida, că roata istoriei a trecut implacabil peste ei, se conturează tot mai ferm intenția Consiliului Frontului Salvării Naționale de a transfera preocupările sale în cîmpul elaborării unor măsuri de natură să asigure stabilizarea vieții economico-sociale, continuitatea unei vieți normale prin repunerea în mișcare a structurilor existente și, bineînțeles, reorganizarea acestora pe baze noi.

Între măsurile inițiate pînă acum se detașează, prin importanța ei, procesul de formare a guvernului, început marți prin numirea, pînă la alegerile din aprilie anul viitor, în funcția de prim-ministru a lui Petre Roman. O dată cu această investitură, deosebit de importantă pentru asigurarea funcționării mecanismului statal, au fost definitivate și alte numiri în posturile ministeriale.

Economia, viața socială în general au nevoie, pentru a se rostui în toată cuprinderea lor, de orizonturi limpezi spre care trebuie să se îndrepte și de organisme riguroase, temeinic constituite, care să acționeze neîncetat în direcțiile esențiale ale voinței și trebuințelor națiunii. Or, tocmai acest deziderat fundamental îl are în vedere Consiliul Frontului Salvării Naționale prin tot ceea ce întreprinde în aceste zile tumultuoase.

Pentru ca guvernul să-și poată îndeplini cu deplin succes răspunderile în rezolvarea marilor probleme ce stau în fața țării are nevoie să se bizuie, înainte de toate, pe unitatea tuturor forțelor creatoare ale societății. Numai în deplină unitate de voință, unitate bazată pe consensul general al tuturor forțelor angajate în revoluție, noul guvern va putea să se achite de misiunile ce-i revin, să pună neîntîrziat în mișcare toate resorturile societății noastre, dar mai ales să scoată din imobilismul îndelungat, la care a condamnat-o regimul ceaușist, creativitatea poporului, imensa lui energie și putere de concentrare în muncă — calități pe care le-a probat cu prisosință de-a lungul timpurilor.

Tocmai în această idee, pe care noi o salutăm cu căldură, se caută soluții pentru ca, menținînd structurile existente în economie, să se elibereze unitățile economice, conducerile întreprinderilor și centralelor de strînsoarea sufocantă a vechii legislații care anihila, practic, printr-un excesiv centralism, orice inițiativă de natură să favorizeze progresul economic, valorificarea judicioasă a factorilor de producție. În această perspectivă este mai mult decît necesar ca unitățile economice și economia în ansamblul ei să se poată mișca lejer, să poată respira mai ușor.

O asemenea intenție a noului guvern se cere sprijinită cu toată energia de noi toți, pentru că ea servește pe deplin interesul general al societății, nevoia noastră a tuturor de a depăși starea economică grea pe care ne-a lăsat-o moștenire odiosul dictator.

Elanul revoluționar care stăpînește simțirea poporului român este garanția sprijinului pe care se poate bizui noul guvern al României.

Fie ca acest elan să ne țină uniți pe toți într-un singur mănunchi de voință neclintită dăruită binelui țării!

Adevărul

COTIDIAN POLITIC ȘI SOCIAL

Anul I Nr. 4 | Joi 28 decembrie 1989 | Ediția a II-a | 4 pagini — 50 bani

Cît de maturi sînt tinerii României? Pot răspunde la această întrebare iureșul incandescent năvălit pe străzile orașelor revoluției acestor zile și memoria pietrelor peste care s-au prăvălit trupurile și speranțele lor retezate de pînda asasină a puștilor mercenare.

Cît de tineri sînt tinerii României? Aici răspund zîmbetul vieții și tandrețea dragostei, idealul înfăptuit acum — libertatea.

Da! Tinerii țării renăscute îi dăruiesc acum țării viitorul.

E. DICHISEANU

PRIMIRI

Miercuri, președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale al României, Ion Iliescu, și primul-ministru, Petre Roman, au primit pe E. Tiajelnikov, ambasadorul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste la București.

Cu acest prilej, ambasadorul sovietic a transmis președintelui Consiliului Frontului Salvării Naționale, Ion Iliescu, din partea președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S., Mihail Gorbaciov, sincere felicitări și asigurări că poporul român va găsi întotdeauna sprijin din partea popoarelor și conducerii Uniunii Sovietice pe drumul său de reînnoire, pentru afirmarea cu adevărat a ordinii democratice în România.

De asemenea, au fost transmise felicitări primului ministru român, Petre Roman, din partea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nikolai Rîjkov.

În cadrul întîlnirii, desfășurată într-o atmosferă deosebit de caldă, din partea noii conduceri române s-a exprimat convingerea că prietenia și colaborarea multilaterală dintre cele două țări și popoare se vor întări și dezvolta în toate domeniile, în interesul transformărilor democratice, al păcii și înțelegerii internaționale.

La 27 decembrie, Ion Iliescu, președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale, și Petre Roman, prim-ministru, au primit pe ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, Alan Green, care a transmis un mesaj din partea președintelui S.U.A., George Bush.

În mesaj este salutată formarea noului guvern român, curajul poporului român în fața represiunii și setea sa de libertate care au făcut posibilă această dramatică revoluție.

Afirmînd compasiunea față de toți cei care au avut de suferit de pe urma violenței, mesajul subliniază că, într-un gest inițial de sprijin și bunăvoință, Guvernul S.U.A. oferă o donație prin intermediul Crucii Roșii Internaționale, fiind pregătit să găsească și alte forme de ajutor.

„Statele Unite omagiază hotărîrea dumneavoastră de a organiza alegeri democratice și alte reforme politice și economice necesare. În perspectivă, dorim să cooperăm cu noul guvern român, pentru a avea relații bilaterale pe baza angajamentului comun al popoarelor libere de a institui o adevărată societate democratică și domnia legii".

Convorbire telefonică Gorbaciov-Iliescu

Președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale din România, Ion Iliescu, a avut miercuri după-amiază o convorbire telefonică cu Mihail Gorbaciov, președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. Solicitat să prezinte subiectul discuției, Ion Iliescu a declarat: Președintele Gorbaciov, care mi-a transmis și în scris un mesaj de prietenie, de solidaritate, de sprijin a ținut să-mi transmită și verbal aceleași sentimente calde, de sprijin în transformările noastre revoluționare. Ne-am salutat și ne-am urat reciproc dezvoltarea pe baze noi, sănătoase, a relațiilor dintre țările noastre.

★ ★

MOSCOVA. — Informînd despre convorbirea telefonică ce a avut loc, miercuri, între Mihail Gorbaciov, secretar general al C.C. al P.C.U.S., președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S., și Ion Iliescu, președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale, agenția T.A.S.S. relatează că accentul a fost pus pe schimbările ce au loc în cele două țări. În același timp se arată că Frontul Salvării Naționale din România apreciază că cel de-al doilea Congres al deputaților poporului i-a sprijinit pe oamenii muncii din România în lupta lor revoluționară împotriva regimului dictaturii personale, pentru schimbările democratice și înnoirea societății. Gorbaciov și Iliescu au căzut de acord că în perioada actuală o importanță deosebită o au înțelegerea și sprijinul reciproc al celor două țări și popoare, adîncirea colaborării în toate domeniile vieții. (Agerpres)

Datoria de conștiință a fiecărui cetățean

Sînt foarte mulți ani de cînd nu mi-am mai putut exprima în presă adevăratele gînduri și sentimente. Prin bunăvoința ziarului „Adevărul", o fac însă acum, considerînd acest lucru o datorie de conștiință a fiecărui român-patriot, așa cum am dorit și am vrut să fiu întotdeauna.

Zilele de 21—22 decembrie 1989 vor intra definitiv în istoria României, marcînd eliberarea de cea mai odioasă dictatură pe care a cunoscut-o poporul român. Aceste zile au pus capăt definitiv uneia dintre cele mai negre perioade din istoria noastră, epocă pe care lacheii tiranului o numeau „o epocă de aur".

Românii, acest popor de oameni blînzi, pașnici, prietenoși, harnici, dar prea răbdători, au îndurat ani de zile un regim de abuzuri, de teroare polițienească și de corupție, care l-a înlănțuit. Ne întrebăm și acum cum de a fost posibil ca o întreagă națiune să fie redusă la supunere de către o clică compusă din indivizi inconștienți și interesați, care acționau în virtutea unui sistem diabolic și sub conducerea unui maniac. Cert este că desființarea în anul 1947 a partidelor noastre istorice, întemnițarea marelui campion al democrației parlamentare Iuliu Maniu și a altor conducători politici ca Ion Mihalache, Constantin I. C. Brătianu, Titel Petrescu, George Brătianu și a multor altora, monopolizarea puterii de către un singur partid, care nu accepta să fie criticat, a reprezentat începutul și principala trambulină de lansare a unui sistem odios de dictatură.

Sistemul partidului unic, atît de nociv datorită însuși modului său de organizare, care s-a instalat și în țările vecine, a generat monștri ca Stalin, Brejnev, Kadar, Honecker, Husak, Jivkov care s-au instalat pe viață la putere. Același sistem a generat la noi dictatura lui Ceaușescu; ea a întrecut orice limite imaginabile.

Dar abuzurile fără sfîrșit, regimul bunului plac, regimul de umilire a poporului silit să slăvească pe tiran, regim pe care clanul Ceaușescu și clica lui îl instaurase, demolările satelor, distrugerea bisericilor și a monumentelor istorice cele mai prețioase, care atestau trecutul său și identitatea lui națională, toate acestea și nenumărate alte acțiuni samavolnice au pus capăt răbdării națiunii.

Justa mînie populară s-a manifestat cu forță și cu demnitate în fața baionetelor, a mitralierelor și a tancurilor. Ea a determinat trecerea armatei naționale de partea poporului și împreuna lor conlucrare a dărîmat acest regim abject.

O epocă nouă de reconstrucție se deschide de acum în istoria țării noastre. Consiliul Frontului Salvării Naționale, care s-a instituit aproape spontan, are în fața lui sarcini de o excepțională importanță pentru restaurarea democrației parlamentare în această țară și organizarea primelor alegeri libere din ultimii 50 de ani.

Este de datoria noastră, a tuturor fiilor acestei țări, să-l sprijinim. Să căutăm să reclădim ceea ce odiosul regim dictatorial al lui Ceaușescu a distrus. Să refacem economia, să refacem învățămîntul nostru, să creăm condițiile pentru ca viața culturală și științifică să se poată iarăși dezvolta normal, să facem să dispară toate urmele nefastei activități de dezorganizare de către acel monstru și de către acea pretinsă „savantă de largă recunoaștere internațională", care și-a permis să încorseteze Academia Română și să o treacă sub oblăduirea CNȘT-ului, adică a ei. Să punem capăt acestei nerușinate imposturi, pe care o denunțăm.

Agramații Nicolae și Elena Ceaușescu nu aveau ce căuta în Academia Română, căreia i s-a impus alegerea lor, acest fapt fiind de altfel și ilegal.

Printr-o politică abjectă, antiștiințifică, acești analfabeți au încercat să subordoneze Academia Română și în general știința românească familiei lor, implantîndu-și reprezentanții în fiecare din științele fundamentale și transformînd întreaga cultură română într-un mijloc de propagandă deșănțată a clanului. Opoziția manifestată la ascendența lor era pedepsită prin desființarea de facultăți, de institute de cercetare, prin izolarea unora dintre personalitățile marcante ale culturii românești, prin alungarea pur și simplu a altora în străinătate, prin blocarea posturilor în universități și institute de cercetare, prin împiedicarea de noi alegeri de membri în Academie.

Din cauza acestui regim de teroare o serie de oameni de mare valoare, literați și oameni de știință au fost siliți să părăsească în ultimii douăzeci de ani țara noastră. Îi așteptăm acum să revină acasă pentru ca, împreună cu noi, să reclădim ceea ce s-a distrus, să facem ca numele de România să figureze iarăși cu cinste printre țările lumii civilizate.

Sentimentele noastre de admirație și recunoștință se îndreaptă spre POPORUL ROMÂN și spre minunatul său tineret, care a dovedit în fața lumii întregi un curaj legendar și o atît de mare putere de jertfă.

Acad. Caius IACOB

Muzeul neîntinat

Fiecare dintre noi purtăm în suflet un Olimp: satul mirific al copilăriei, loc sfințit de urmele părinților, ale moșilor și strămoșilor noștri. Cum ar fi putut un dictator orb și surd la valorile sufletului românesc, un jalnic dezrădăcinat, să simtă și să înțeleagă ce reprezintă **obîrșia, vatra strămoșească?** Într-o pornire de furie oarbă, s-a apucat să „bată" pămîntul cu vergile, să-i smulgă sufletul ascuns adînc și de demult în satul românesc: într-un elan monstruos a pornit o sinistră și absurdă bătălie pentru distrugerea veșniciei. Căci „Veșnicia s-a născut la sat" — cum scrie un mare poet. Satul, vatra de pămînt — cel mai nobil pămînt — în care au încolțit semințele înțelepciunii și moralității, ale cumpătării și ale credinței, ale iubirii de neam și înfrățirii cu rîul, ramul...

Nu numai așezări omenești și vechi comunități sătești voia dictatorul să distrugă, ci satul ca monument al valorilor morale străine ființei lui răsărită și rătăcită straniu în lumea noastră românească.

...În căutarea acestor valori profund amenințate ale satului românesc dintotdeauna ne-am purtat pașii, din ce în ce mai des în anii din urmă — ca într-un fel de simbolică reîntoarcere „acasă" — către mereu amenințatul tezaur de spiritualitate al poporului care este Muzeul Satului și de Artă Populară din București. Din partea colectivului acestei prestigioase instituții de cultură națională am primit la redacția „Adevărului" următoarele: *„Specialiștii și muncitorii în a căror grijă s-a aflat și se află un patrimoniu etnografic de importanță națională sînt alături de întregul popor. Ne exprimăm deplina noastră adeziune la programul revoluționar al Frontului Salvării Naționale, program al realei renașteri a României. Dorim să mulțumim tuturor ziariștilor, scriitorilor și actorilor de bună-credință, oamenilor de cultură români și, în mod deosebit, redactorilor Radioteleviziunii pentru sprijinul pe care l-au acordat în ultimii zece ani Muzeului nostru, Muzeu care a fost permanent amenințat cu desființarea de către dictatorii ce se erijau în «promotorii culturii naționale» și care nu i-au trecut niciodată pragul".*

Dacă judecăm bine, era întru totul firesc să fie așa: nimic lăuntric nu i-a putut chema către o incintă sacră ce simbolizează tocmai dăinuirea a ceea ce atît de mult doreau să distrugă. Dar, probabil, tocmai așa, cu pragul netrecut, Muzeul a putut să scape, să supraviețuiască neîntinat.

Îi plăcea, se spune, să-și împodobească pereții prezidențiali cu portretul lui Mihai Viteazul: oare „meditînd" și trecînd la distrugerea satului românesc va fi avut sentimentul unei „vitejii", ca o pană smulsă cu de-a sila din cușma gloriosului voievod?

Așadar, „promotorul culturii naționale" **n-a trecut niciodată pragul satului din București.** A fost un gest, poate unicul, firesc. Fiindcă pămîntul acestui monument național nu i-ar fi suferit urma. Pîngărită, țărîna sacră s-ar fi înfiorat de scîrbă, refuzîndu-l.

C. STĂNESCU

COMUNICATE ale Consiliului Frontului Salvării Naționale

ÎN PAGINA A III-A

MUNCĂ ȘI LUPTĂ

Cîtă energie, cîtă forță dovedește poporul român în aceste zile ale revoluției! Să nu uităm niciodată acest lucru!

După o noapte neagră ca și sufletul fostului dictator, care a acționat cu fanatism, cu o perseverență diabolică pentru a încerca să înfăptuiască o operație de „ștergere" a creierelor unei întregi națiuni, iată că poporul român a rămas același: curajos, puternic, neînfricat, harnic. Apărarea cuceririlor revoluției este acum cuvîntul de ordine al tuturor cetățenilor patriei noastre: muncitori, tineri și vîrstnici, studenți, elevi.

Întregul popor luptă în aceste zile pentru a-și făuri un viitor liber, fericit, descătușat de toate tarele unui trecut de tristă amintire. Luptă cu arma în mînă dacă este nevoie, dar luptă și pe frontul pașnic al muncii, în unitățile miniere, în fabrici și uzine, în marile centrale electrice, în unitățile agricole.

Țara are nevoie de cărbune, de materii prime, de energie, de medicamente, de pîine. Iar știrile sosite din țară și din Capitală confirmă că peste tot unde este liniște și este posibil se lucrează în ordine și disciplină, cu sentimentul tonic că se înfăptuiește un act patriotic. Colectivele din numeroase întreprinderi s-au organizat în așa fel încît, pe de o parte, să nu fie posibil să se atenteze la baza tehnico-materială de care dispun, iar pe de altă parte să se poată lucra la nivelul maxim.

Desfășurarea în condiții normale a activității productive, într-o desăvîrșită ordine, este acum o necesitate tot atît de vitală ca și anihilarea ultimelor încercări ale unor mercenari cu mintea tulbure care încearcă să creeze dezordine și panică în rîndul populației. De altfel, este necesar să înțelegem că unul din obiectivele acestor disperați este și acela de a crea dezordine prin acțiunile lor, de a-i opri pe muncitori să-și vadă liniștiți de treabă, de a-i obliga să stea cu arma în mînă.

Poporul trebuie să muncească și să lupte, să ducă pînă la victoria finală ceea ce a început în ziua de 22 decembrie. Da, încă trebuie să mai lupte. Ultimele zvîrcoliri ale gărzii ucigașe, ai cărui mercenari ies de sub pămînt ca niște cîrtițe, încearcă să mai facă victime. Această agonie a disperării nu face însă decît să îndîrjească și mai mult poporul. El are resurse pentru a fi pe deplin și în toate victorios.

Ion TEODOR

Ne-a vizitat aseară redacția

Vasile Ardelean din Sighetu Marmației. Ne-a readus colindele strămoșești și ne-a transmis un mesaj: „Mă bucur că am ajuns la «Adevărul», că de cînd îl caut! Dar uite că adevărata Revoluție ni l-a adus".

AȘTEPTÎND ZIARELE

Aflăm de la corespondentul ziarului nostru, Nicolae Băbălău, că ieri, 27 decembrie, încă de la primele ore ale dimineții, aproape la toate cele 70 de unități pentru desfacerea presei din municipiul Craiova au fost — lucru nemaiîntîlnit pînă acum — rînduri aproape nesfîrșite de oameni așteptînd ziarele. La magazinul de presă numărul 93 din zona centrală a orașului se aflau peste 150 de cetățeni, în timp ce la un centru de pîine, din vecinătate — aprovizionat acum din abundență — se aflau doar cîteva persoane. „Astăzi am venit mai de dimineață, că ieri nu am apucat să iau «Adevărul», ziar ce ne-a captat interesul încă de la primul său număr" — ne mărturisea Marin Pavel. „Într-adevăr, în ziua de 26 decembrie am primit doar 2 000 exemplare din ziarul „Adevărul" pentru vînzarea cu bucata. Avem nevoie și s-ar vinde imediat cel puțin 15 000 de exemplare" —, ne spune Mircea Cocărăscu, din cadrul Direcției Județene de Poștă și Telecomunicații.

Într-adevăr, datorită situației excepționale create de atacurile bandițești ale teroriștilor din Capitală, au apărut greutăți atît în procurarea hîrtiei, cît și în tipărirea și difuzarea ziarului. Au fost însă și unele neglijențe din partea celor ce aveau obligația să asigure difuzarea ziarului care — sperăm — vor fi urgent înlăturate, iar în zilele ce urmează presa va ajunge la timp în întreaga țară.

Rugăm pe cititorii ziarului „Adevărul" să ne informeze în perioada următoare în legătură cu modul în care se face difuzarea acestuia.

Tinerii pe baricadele revoluției

...Un clinchet scurt, metalic.

Și încă unul. Și încă. Nu, nu-i zvîrcolirea fierbinte a glonțului ucigașilor. (Deși ar fi putut să fie). Jur-împrejur luminări ocrotitoare. Lacrima de lumină pentru mereu aducerea aminte. Lacrima de lumină a celor vii pentru atîtea primăveri de vieți secerate.

O monedă în Contul „Libertății — 1989" *deschis sub cerul liber, din inima Capitalei greu încercate. Și încă una... Gesturi pioase, săvîrșite cu o solemnă demnitate. Demnitatea durerii. Și a legămîntului demn de a așeza aceste clipe de tragism și eroism ale revoluției în icoanele sfinte din inima fiecăruia. Un bănuț rotund se rostogolește dincolo de împrejmuirea de sub cerul liber unde, în zilele fierbinți din acest sfîrșit de însîngerat decembrie, a stat o viață, a fost, poate, curmată o viață. Mîna tînărului de cincisprezece ani o ridică și o pune, cu același clinchet scurt, la locul ei.*

„Pentru voi, pentru noi", pare să spună simplu gestul adolescentului de aici *pentru colegii lui de vis, de luptă și de jertfă trimiși de mîna criminală,* dincolo. *Dincolo, în eternitatea mereu aducerii aminte, a mereu cinstirii memoriei lor.*

...La una din nenumăratele intersecții ale Capitalei — control. Adolescenții pentru care banca școlară, acum, *este* baricada revoluției renașterii naționa-

Ilie TĂNĂSACHE

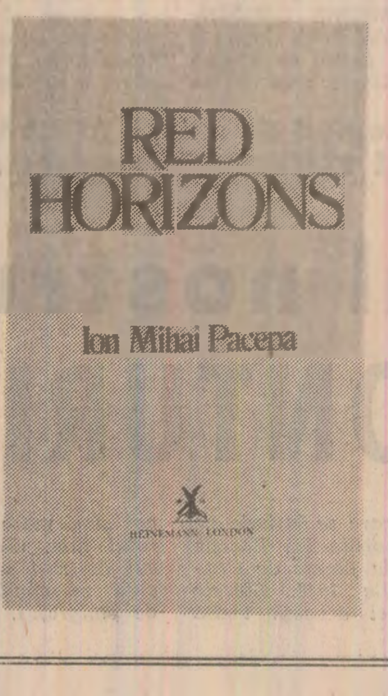
(Continuare în pag. a III-a)

ÎN EXCLUSIVITATE

În pagina a 2-a:

Serialul nostru

ORIZONTURI ROȘII

Începînd de astăzi, pentru o lungă perioadă, ADEVĂRUL prezintă cititorilor săi largi extrase din memoriile fostului șef al serviciilor de spionaj ceaușiste, care dezvăluie, în toată hidoșenia ei, adevărata față a unei dictaturi odioase

POLITICA MINCIUNII

DE CE NU AVEAM ENERGIE

Multe din suferinţele de care se părea că sîntem prinşi ca într-o plasă de păianjen, multe din situaţiile de a căror rezolvare depindea desfăşurarea normală a activităţii economico-sociale ies acum la iveală ca fiind emanaţia unor minţi primitive. Iată ce am aflat ieri la Ministerul Energiei Electrice în legătură cu criza de energie şi căldură pe care am traversat-o de mai mulţi ani şi din care parcă nu puteam ieşi niciodată, cu toate eforturile şi sacrificiile de care era în stare personalul muncitor din acest important sector economic.

Tot ce ştia poporul despre lipsurile prin care trecea era minciună. De la început, de la fundamentarea necesarului de combustibil se pornea cu cifre false, impuse, nu determinate ştiinţific, în funcţie de parametrii reali ai instalaţiilor. Numai datorită acestor măsuri aberante, economia ţării a pierdut miliarde şi miliarde de lei, reducerea frecvenţei curentului electric însemnînd, de fapt, diminuarea randamentului tuturor instalaţiilor, deteriorarea unor utilaje scumpe. Sistemul energetic fusese adus practic în situaţia de a nu putea fi nici măcar ajutat.

Încercarea multor specialişti de a prezenta adevăratele probleme ale sectorului nostru energetic, sprijinul cerut în situaţii limită s-au izbit întotdeauna de un zid. În timp ce în conturile personale ale dictatorului, aflate în bănci străine, au fost strînse miliarde, Ministerului Energiei Electrice i-a fost refuzată suma de 600 000 de dolari, necesari achiziţionării unor piese foarte importante, fără de care era pusă în pericol funcţionarea unor uzine electrice. „La porci, la vaci cu voi, sînteţi nişte netrebnici, nişte sabotori", cam acesta era limbajul „academic", în care se discuta cu cei care încercau să prezinte datele exacte ale problemelor ce se cereau rezolvate.

Iată însă că se face acum dreptate. Adevăraţii sabotori ai economiei naţionale se cunosc şi au fost pedepsiţi !

Ce soluţii există, cum poate fi sprijinit sectorul energetic

Muncitorii şi specialiştii din întreg sistemul energetic, toţi cei care şi pînă acum s-au luptat să asigure, uneori cu eforturi disperate, bunul mers al instalaţiilor energetice se află cu toţii la locul lor de muncă. Prin modul cum se îngrijesc în aceste zile să producă şi să livreze energia şi căldura, solicitate în toate domeniile, ei ne asigură că sînt în măsură să menţină sub control, în continuare, buna funcţionare a uzinelor electrice şi termice.

Există soluţii, soluţii adevărate de acum, pentru rezolvarea unor probleme grele, precum ridicarea frecvenţei, punerea în funcţiune a noilor capacităţi. Întreaga economie care pulsează de fapt în ritmul în care este aprovizionată cu energie electrică şi termică trebuie să sprijine însă mai mult eforturile energeticienilor. Este nevoie de combustibil, de cărbune de o calitate cît mai înaltă. Este nevoie de substanţe chimice pentru tratarea apei, de uleiuri, de piese de schimb.

Într-o primă etapă, acestea sînt elementele necesare bunei funcţionări a uzinelor electrice şi deci a mecanismului nostru economic, pentru triumful deplin al revoluţiei.

N. MILITARU

Gesturi de pe stradă

Numai spre înainte!

...Staţia PECO-Băneasa. În sfîrşit, s-a terminat batjocura cu benzina. Viaţa reintră în normal. Sînt venite la alimentare maşini de tot felul — de stat şi particulare. Toate sub presiunea urgenţei. Nimeni nu are acum nevoie de benzină pentru plimbări de agrement.

La un moment dat îşi face apariţia la pompă o maşină a serviciului circulaţiei. Din ea coboară un tînăr căpitan. Pînă aici nimic deosebit.

Nu apucă să-şi aranjeze uniforma cînd se aude strigat de un tînăr chipeş, bine clădit, proprietarul autoturismului 16-B-586.

— Alo ! domnu' căpitan, eşti mata drăguţ să vii pînă aici ?

Sesizînd direcţia de unde vine chemarea, cel strigat, vădit schimbat la faţă, se îndreaptă într-acolo.

Cînd ajunge în faţa tînărului, acesta îi întinde mai întîi mîna, ca apoi să-l cuprindă de umeri şi să-l sărute pe obraz adresindu-i urarea: La mulţi ani !

Căpitanul este năucit.

— Nu mă cunoşti ? — îl întreabă tînărul.

— Nu-mi aduc aminte să fi vorbit vreodată cu dumneata — răspunde căpitanul.

— Sînt Iacob Petruş, cel cu povestea aceea... petrecută prin vară... cînd ai vrut să-mi ridici carnetul. Ţi-am demonstrat atunci că n-aveai dreptate...

Perplexitatea căpitanului este totală şi abia dacă poate să îngîne scuza : „Înţelege-mă, aveam şi noi plan de ridicat carnete. Trebuia... n-aveam încotro..."

Tînărul îl salvează.

— Să uităm şi de mizeria asta. Acum, gîndul să ne fie numai spre înainte. Hai noroc !

Ioan ERHAN

DEMNITATEA TINEREŢII

Calm, fără violenţă, miile de tineri s-au ridicat să pună capăt umilinţelor, abuzurilor, fărădelegilor la care erau supuşi părinţii şi fraţii lor, poporul întreg. S-au ridicat cu liniştea cu care ştii că îndeplineşti un comandament al istoriei, o mare dreptate care trebuie neapărat să se producă.

S-a tras în trupurile lor tinere şi mulţi au căzut. Dar hotărîrea n-a putut fi frîntă şi ei scandau cu luminările aprinse în mîini, cu o tulburătoare stăpînire de sine — „Nu plecăm !", „Fără violenţă !" În privirile lor, care comunicau toată puterea sufletului, făcînd ca vorba să fie aproape de prisos nu citeai mînie, nici sete de răzbunare, ci o necuprinsă poftă de libertate, care nu mai putea întîrzia. Parcă adunase, parcă topise în atitudinea străzii o întreagă experienţă istorică din care îşi făcuse steag de luptă. Fraternizarea armatei cu masele de tineri trebuie că a avut, trebuie să fi avut şi această combustie, s-a bazat şi pe această comunicare fără vorbe, care grăia de la sine : „Nu pentru noi ne-am ridicat, ci pentru fiinţa noastră de neam dominată prin teroare".

Cea mai frumoasă coroană pe care o putem aşeza pe capul tinerilor este recunoştinţa poporului întreg pentru că i-a restituit valoarea care topeşte toate celelalte valori umane, încoronîndu-le — *demnitatea*. Să înţelegem minunea acestui dar pe care istoria ni l-a făcut prin lupta şi jertfa copiilor noştri, urmaşilor noştri, să-l preţuim cum se cuvine, să-i consolidăm postamentul durabil prin muncă, cinste, inteligenţă.

Am întîlnit zeci şi zeci de tineri pe străzile Capitalei, am văzut şi auzit zeci de tineri pe micul ecran şi la radio. Vorbesc cu maturitatea şi vibraţia tinerilor de la 1848, a celor de la 1918. Cu o ciclitate impresionantă, tinerii păşesc pe scena istoriei pentru a restitui valori supreme, pentru a dăltui noi făgaşuri de evoluţie pentru mult încercatul nostru popor.

Revoluţia a triumfat. Rezistenţa unor elemente fidele odioasei dictaturi nu se limitează doar la focuri de armă, trase din cine ştie ce ascunzători, ci, deopotrivă, la zvonuri, la încercări de a învenina sufletele tinerilor, de a îndemna la vendetă şi răzbunări. Revoluţia este angajată pe două baricade — a luptei şi a muncii. Prezenţa prelungită a acestei prime baricade îngreunează procesul normalizării, al reconstrucţiei — decisiv în consolidarea dreptăţii, libertăţii, demnităţii. În aceste împrejurări este extrem de importantă înţelepciunea de a găsi soluţii, de a depăşi situaţiile grele, de a găsi măsura dreaptă în toate, de a îngemăna inconfundabil elanul tinerilor cu înfăptuirea proceselor de reconstrucţie a României.

Continuarea acestui proces pe liniamentele de bază ale unei vieţi democratice, ferită de evoluţii extreme, nehrănite de flacăra răzbunării, a stărilor emoţionale de tot felul, reprezintă tulburătoarea lecţie de demnitate, de înţelepciune pe care tinerii o propun istoriei, lumii întregi.

Paul DOBRESCU

Pentru luptătorii baricadelor Capitalei

Cine a spus că nu avem mîncare ? Tiranul ne învăţa să mîncăm „ştiinţific". Acum vom începe să mîncăm după sănătoasa datină strămoşească.

Ce superbe gesturi de solidaritate umană am văzut în preajma baricadelor revoluţionarilor care păzesc sediul Televiziunii Române Libere. Iată trei imagini, trei maşini sosite cu mîncare din comuna Rozavla, judeţul Maramureş, din comuna Fulga, judeţul Prahova, şi din Harghita, care au adus cîrnaţi, şuncă, tobă, şorici, caltaboş, sarmale, pîine, totul pregătit în casele oamenilor, care au gătit porcul pentru tradiţionalul „Crăciun".

I-am admirat pe aceşti bravi oameni care au călătorit 12 ore să ajungă la timp cu mîncarea, iar ostaşilor şi celor din gărzile patriotice de pază le-am urat „poftă bună".

Foto : S. Cristian

Eliberarea... maşinii de scris

â23456789îă"	â23456789îă"	:"/%&() —'=èé	:"/%&() —'=èé
qwertzuiopă½	qwertzuiopă½	QWERTZUIOP+¼	QWERTZUIOP+¼
asdfghjklşţ$	asdfghjklşţ$	ASDFGHJKL;§£	ASDFGHJKL;§£
yxcvbnm,.–	yxcvbnm,.–	YXCVBNM?çl	YXCVBNM?çl

Nu, nu vă impacientaţi, nu este nici o greşeală, aşa începea testul maşinii mele de scris. Aşa cerea tiranul, să se controleze cu severitate orice bileţel, orice text care din fericire nu au fost puţine şi în care oamenii protestau. Pentru ca cu asemenea „mijloace de luptă" împotriva tiraniei să fie făcuţi „inofensivi".

Umiliţi, mai trebuia ca toţi deţinătorii de maşini de scris să copieze un text insipid.

Gata şi cu această umilinţă. Legea aceasta a tiranului a fost abrogată. Maşinile noastre de scris vor scrie adevărul.

Petre CRISTEA

Măsuri în spiritul dreptăţii pentru ţăranul român

Ţăranul — cetăţean de categoria a doua : umilit, batjocorit pe toate căile, furat şi trudit, nevoit să asiste neputincios cum îi sînt distruse casa şi ograda. Două din cele mai diabolice metode de a-l oprima au apăsat greu pe grumazul truditorului pămîntului, i-au înrăutăţit sistematic starea materială : aşa-numitul „adaos de rural" pe mărfurile vîndute în magazinele săteşti şi condiţionarea cumpărării unor mărfuri de predarea unor produse agricole — practic un odios sistem de cote.

Iată că, în spiritul înnoirilor democratice promovate ferm, de la bun început, de Consiliul Frontului Salvării Naţionale, guvernul a anulat aceste reglementări. În această privinţă, CENTROCOOP ne-a furnizat cîteva informaţii suplimentare, care pun şi mai mult în lumină josnicia dictatorului Ceauşescu.

„Adaosul de rural" este o măsură mai veche. Calculele specialiştilor demonstrau limpede că nu exista nici o justificare economică pentru a menţine diferenţe de preţ între sat şi oraş. De ce adică să cumpere ţăranul zahărul, arpacaşul, oţetul, berea, cheresteaua, unsoarea de căruţă şi... opincile, plătind cu 10 la sută mai mult preparatele din carne, băuturile alcoolice naturale şi industriale îmbuteliate, spirtul rafinat, dublu rafinat, medicinal sau tehnic cu un preţ cu 8 la sută mai mare ? Iar adaosuri mari se practicau şi la sarea măruntă şi în bolovani, la cărbunii pentru forjă şi la... sticlele pentru lămpile de gaz, care, ştim cu toţi, erau foarte folositoare în satele „electrificate".

Dar oricît i s-a explicat, oricît i s-a argumentat, dictatorul a rămas neclintit : „Să rămînă aşa !" De ce ? Acum se ştie exact că nu-şi motiva niciodată deciziile.

Cît priveşte condiţionarea cumpărării mărfurilor, măsura era caracteristică „stilului" Ceauşescu de a da cu o mînă, şi aceea cu pumnul strîns, şi a lua cu alta de la truditor, dar de zece ori mai mult. În locul unor măsuri de stimulare reală a ţăranului, însoţite de crearea condiţiilor materiale ca acesta să muncească bine şi cu spor, s-a preferat o soluţie dură, de condiţionare, care de fapt nu reprezenta decît o formă voalată de cote. Şi de această dată a preluat o reglementare din perioada stalinistă, pe care a întărit-o prin „Decret" în 1980.

Cîţi dintre noi, orăşenii, nu au cumpărat ouă cu 1,80 lei bucata cînd mai apăreau prin „aprozaruri" pentru a aduna un carton sau două de ouă spre a le trimite părinţilor de la sat care nu aveau cu ce să-şi ţină cîteva găini pe lîngă casă ? Iar ouăle nu le mîncau ei, cum bine se ştie, ci le predau la cotă cu un leu oul, căci altfel n-ar fi putut cumpăra zahăr, şi acela, cum s-a arătat, la un preţ mai mare decît la oraş.

Aceste măsuri făceau parte dintr-o politică perfidă generală faţă de sat, faţă de ţărani. Pentru că ştim cu toţii sărăcia lucie a magazinelor săteşti ; aprovizionarea era limitată, ba, mai mult, se interzicea vînzarea la sate a unui şir întreg de produse, cum ar fi mezeluri, brînzeturi, conserve de carne şi de peşte, făină, orez, lămîi, portocale, lapte praf ; magazinele săteşti se închideau abuziv, din dispoziţia clanului, luni de zile, oamenii erau siliţi să-şi lase munca cîmpului ca să meargă cale lungă la oraş, să se aprovizioneze. Şi nu o dată în oraş erau hingheriţi de diferite organe de control şi li se confisca marfa pe care o cumpăraseră.

Acum, coşmarul s-a sfîrşit. Pe baza hotărîrii guvernului, CENTROCOOP-ul a luat măsurile necesare pentru o bună aprovizionare a magazinelor, ridicarea calităţii produselor. Există posibilităţi, mijloace materiale şi financiare, forţă de muncă pentru a satisface în tot mai bune condiţii cererile de mărfuri de la sate, pentru ca toţi ţăranii să beneficieze de un comerţ modern, civilizat.

Corneliu CARLAN

Din nou despre:

Aberantul preţ al kilowattului-oră

În ziarul de ieri se făcea propunerea ca, în procesul măsurilor economice şi sociale pe care le vor lua autorităţile alese de revoluţia victorioasă, **SĂ SE ELIMINE SISTEMUL DIABOLIC DE TARIFE MAJORATE ŞI SĂ RĂMÎNĂ TARIFUL UNIC DE 0,65 LEI/KWH LA ENERGIA ELECTRICĂ LIVRATĂ POPULAŢIEI PENTRU ILUMINAT ŞI UTILIZĂRI CASNICE.**

Sistemul de plată a energiei electrice ieşit din mintea fostului dictator reprezintă un atentat la bugetul fiecărei familii. Astăzi aducem alte opinii şi argumente în susţinerea acestei propuneri cu efect benefic, imediat, asupra cetăţeanului. Redăm o parte din convorbirea avută cu inginerul Corneliu Pâslaru, director general al Centralei Industriale de Reţele Electrice.

— Nu v-au şocat cotele de energie stabilite ?

— Da. Ele sînt într-adevăr extrem de reduse.

— Cum v-aţi exprimat punctul de vedere ca specialişti la fundamentarea acestui document ?

— În nici un fel. Părerea noastră nu a fost ascultată. Cifrele înscrise cu valori destul de reduse, fiindcă aşa primisem „indicaţii", au fost modificate cu mîna fostului tiran la valori incredibile, iar preţurile sînt voluntariste, arbitrare. Atît cotele, cît şi tarifele au fost stabilite anticonstituţional şi discriminatoriu între mediul rural şi urban.

— Şi prin insuportabilele întreruperi ce durau ore în şir, deconectări de la reţea a unor comune se aducea cetăţeanul la ordine şi se raporta dictatorului că lucrurile merg bine.

— Specialiştii noştri au înaintat la ministerul de resort, cît şi la instituţiile de planificare propuneri pentru modificarea tarifului de energie electrică livrată populaţiei, eliminînd inechităţile existente şi ţinîndu-se seama de cheltuielile reale de producere a acesteia.

Am ascultat puncte de vedere şi ale altor specialişti de la această instituţie. Cu toţii au fost de acord cu propunerea, însă s-au înregistrat unele deosebiri de păreri cu privire la nivelul tarifului unic. Susţinem propunerea făcută iniţial, ţinînd seama de faptul că din producţia totală de energie **în domeniul casnic se consumă numai 7 la sută** (într-un regim restrictiv) şi se va putea ajunge în condiţii civilizate la circa 10 la sută. Deci numai a zecea parte din energia electrică a ţării este destinată pentru consumul populaţiei. Nu vom putea, peste noapte, să producem mai multă energie, dar vom şti să o chibzuim cum se cuvine, românul a fost întotdeauna econom.

Ion LAZAR

ÎN EXCLUSIVITATE

Cu mai bine de 11 ani în urmă, într-una din zilele din iulie 1978, un avion special guvernamental al Statelor Unite era trimis în Europa Occidentală pentru a-l transporta la Washington pe generalul Ion Mihai Pacepa, care se hotărîse să ceară azil politic peste Ocean. Ştirea a produs efectul unei lovituri de trăsnet, pentru că Ion Mihai Pacepa nu era nimeni altul decît şeful serviciilor de informaţii externe din cadrul Departamentului Securităţii Statului şi consilier al lui Nicolae Ceauşescu în probleme de spionaj. În această calitate el era la curent pînă în cele mai mici detalii atît cu operaţiile secrete desfăşurate din „indicaţiile" şi sub conducerea directă a fostului dictator — care era un adevărat obsedat în acest domeniu — cît şi cu viaţa intimă a clanului.

Trei ani, atîta a durat operaţia de „debriefing", adică de „deşertare" a uriaşului stoc de informaţii pe care le deţinea fostul şef al serviciilor secrete. O parte din acestea au văzut ulterior lumina tiparului în volumul în limba engleză, **RED HORIZONS (ORIZONTURI ROŞII)**, tradus ulterior şi în alte limbi. Cartea a devenit instantaneu un best seller, pentru că aducea amănunte absolut senzaţionale despre preocupările oculte ale satrapului de la Bucureşti, despre vasta reţea informativă pe care o ţesuse atît pe plan extern pentru a dobîndi, prin cele mai perfide mijloace, sprijin politic, financiar şi de altă natură din Occident, în vederea înfăptuirii ambiţiilor sale personale nemăsurate, cît şi pe plan intern, pentru a urmări, printr-un sistem, uluitor ca dimensiuni, de interceptare a convorbirilor telefonice, ce gîndeşte şi ce vorbeşte fiecare român. Tot atît de senzaţionale sînt şi amănuntele despre lăcomia şi cruzimea fără margini a sinistrei sale soţii, Elena, şi poftele sale nemăsurate de diamante, mantouri de bizon, iahturi şi mai ales... titluri academice, despre desfrîul degeneratului său fiu Nicu, despre escapadele amoroase ale fiicei sale Zoe, ca şi dezvăluirile despre viaţa slugilor credincioase ale clanului.

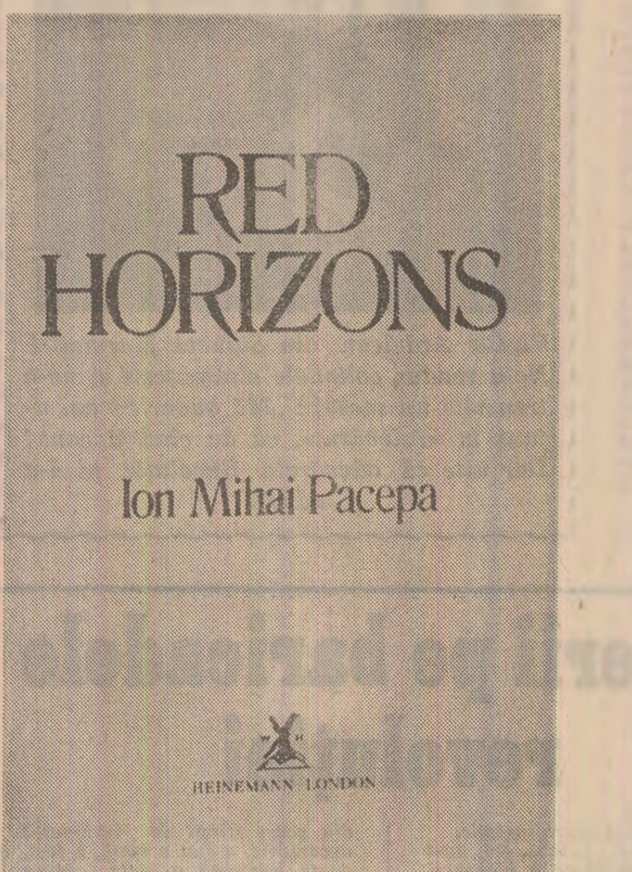
Cele ce pot fi citite în paginile cărţii par a fi rodul unei fantezii bolnave şi, totuşi, fiecare cuvînt este adevărat. Trebuie recunoscut că publicarea acestui volum a jucat un rol de necontestat în a dezvălui, în toată hidoşenia ei, adevărata faţă a unei dictaturi, care, la început, cu viclenie diabolică, reuşise să înşele o parte a străinătăţii.

Începînd de astăzi, ADEVĂRUL prezintă cititorilor săi largi extrase din această senzaţională carte-document.

Serialul nostru

ORIZONTURI ROŞII

Scrise sub forma unui jurnal care se întinde pe o perioadă de 30 de zile, memoriile lui Pacepa sînt axate în jurul vizitei oficiale făcute de Ceauşescu la Washington, în aprilie 1978. Ziarele din România au prezentat atunci această vizită ca „un mare succes". Realitatea este însă cu totul alta, aşa cum se poate vedea din extrasul de mai jos despre primirea „entuziastă" făcută în capitala americană de către un grup de emigranţi.

Şeful grupului de agenţi ai Serviciului secret se apropie de uşa maşinii. „Cît de periculos e ?" întrebă Ceauşescu.

„Oarecum neplăcut, dar nu e o situaţie foarte primejdioasă", veni răspunsul.

„Atunci să mergem. Nu o să las eu o duzină de emigranţi să-mi schimbe planurile".

Convoiul de maşini apucă pe o cale ocolită pentru a se apropia de hotelul Waldorf Astoria (unde era cazată perechea prezidenţială — n.t.), dar pentru a ajunge la garajul subteran a trebuit să treacă pe lîngă o mulţime de demonstranţi care huiduiau, urlau cît îi ţineau puterile şi agitau pancarte pe care scria „Ceauşescu, teroarea roşie !", „Ceauşescu, criminal !" şi „Ceauşescu, Dracula !". O ploaie de ouă se abătu asupra maşinii Serviciului secret în care mă aflam ; parbrizul deveni opac şi şoferul, care nu mai putea vedea, se izbi de unul din pereţii laterali ai garajului subteran. În numai cîteva secunde, reuşi să redreseze situaţia şi să-şi continue drumul, dar aceste cîteva secunde au fost de ajuns pentru ca limuzina Cadillac de culoare neagră în care se afla Ceauşescu să-şi încetinească mersul. Sub grindina de ouă şi de pătlăgele, culoarea maşinii din neagră a devenit galben-roşie. Cînd limuzina prezidenţială s-a oprit, membrii Serviciului secret, al F.B.I. şi ofiţeri de poliţie au făcut un zid în jurul lui Ceauşescu şi al Elenei, acest grup compact intrînd în holul hotelului. Grupuri răzleţe de emigranţi, care reuşiseră să se strecoare anterior înăuntru, au desfăşurat mari banderole cu lozinci cum ar fi „Ceauşescu — Idi Amin !" şi „Ceauşescu — Idi Aminescu !"

Cînd Ceauşescu a ajuns, pînă la urmă, în apartamentul prezidenţial era livid. Dintr-o dată, s-a îndreptat în fugă spre sala de baie şi, fără măcar a închide uşa, a început să vomite convulsiv. Era semnul unei frici animalice pentru propria-i piele. Elena a sosit cîteva minute mai tîrziu, acompaniată de gărzile personale ale Serviciului secret feminin şi înconjurată de un grup de protecţie. În învălmăşeala produsă îşi pierduse geanta de mînă, care a fost găsită de un ofiţer de poliţie.

Din momentul în care Ceauşescu şi-a început ascensiunea spre putere nu fusese niciodată confruntat cu o asemenea reacţie publică la adresa persoanei sale...

„Asasin ! Criminal !" se auzeau strigăte înăbuşite de pe trotuarele din jurul hotelului Waldorf Astoria.

„Asasin! Criminal! Ceauşescu — Idi Amin !" Strigătele puteau fi acum desluşit auzite în apartamentul de la etajul 29, pentru că, între timp, intraseră în funcţiune megafoane puternice. Alb ca varul, Ceauşescu trecea agitat dintr-o cameră în alta, fără să spună nici un cuvînt.

În apartamentul prezidenţial se aflau peste tot gărzi personale din România folosind antiseptice speciale pentru a dezinfecta podeaua, covoarele, mobila, clanţele de la uşă, pînă şi întrerupătoarele electrice — orice obiect pe care l-ar fi putut atinge Ceauşescu. In dormitor, valetul şi frizerul scoteau cearşafurile hotelului şi le înlocuiau cu altele sosite în conteinere sigilate de la Bucureşti. Unul din salonaşe fusese transformat într-un oficiu de călcat, deoarece fiecare articol de lenjerie, ca şi feţele de masă, deşi fuseseră dinainte sterilizate şi păstrate în saci sigilaţi de plastic, trebuiau să fie acum din nou călcate pentru a omorî microbii.

Am aranjat ca Ceauşeştii să cineze în apartamentul lor. Ca de obicei, a fost instalat un laborator chimic ambulant şi maiorul Nicolae Popa mai întîi a controlat alimentele care urmau să fie folosite, pentru a vedea dacă nu conţin otravă, bacterii sau substanţe radioactive. Apoi, personal a supravegheat prepararea lor de către bucătarul român în bucătăria hotelului. Un cărucior pe roate, special construit pentru vizitele lui Ceauşescu în străinătate, este totdeauna folosit pentru transportul mîncării. Popa îl încuie cu un sistem anume al cărui cifru se schimbă zilnic. Căruciorul este acompaniat de Popa şi de unul din gărzile personale, amîndoi înarmaţi, şi deschis cînd ajung în sufragerie, unde numai chelnerul personal al lui Ceauşescu are voie să servească.

Cînd m-am întors ceva mai tîrziu în apartamentul prezidenţial, mîncarea era încă neatinsă pe masă. Vuietul demonstraţiei de afară devenea tot mai puternic. „Ceauşescu, asasin !" se auzea prin geamurile sufrageriei. „Ceauşescu, criminal !" — prin geamurile salonului şi ale dormitorului. O scurtă pauză şi apoi din toate părţile : „Ceauşescu — Idi Amin !" Refrenul a fost repetat ore şi ore în şir, cu o precizie matematică.

„Tovarăşul doreşte să viziteze noua clădire a Misiunii române" (Misiunea română la O.N.U. — n.t.) spuse, pînă la urmă, Elena într-un gest de capitulare, ieşind din dormitor.

„Numai după ce Serviciul secret va fi în măsură să garanteze o ieşire sigură din hotel şi de-a lungul traseului prin oraş", se auzi, dinspre baie, vocea strangulată de frică a lui Ceauşescu.

Ceauşescu şi Elena au părăsit hotelul într-un Cadillac blindat, care nu arbora nici un steguleţ, dar lucrul acesta nu i-a putut păcăli pe demonstranţi. O altă grindină de ouă şi pătlăgele roşii a vopsit de sus pînă jos limuzina, acompaniată de huiduielile neîntrerupte a mii de voci, punctate, din cînd în cînd, de strigătele care se auzeau prin megafoane : „Dracula !".

(Va urma)

COMUNICATE

– Consiliul Frontului Salvării Naţionale a hotărît ca întreaga activitate de stat să fie separată de activitatea politică.

– Consiliul Frontului Salvării Naţionale a hotărît ca pastorul reformat László Tőkés să fie repus în toate drepturile sale la parohia Timişoara.

Consiliul Frontului Salvării Naţionale a hotărît, în legătură cu introducerea în ţară de bunuri de către persoanele fizice, următoarele :

1) Să fie scutite de plata taxelor vamale bunurile de orice fel introduse în ţară pe orice cale de către persoanele fizice. Scutirea să se aplice şi pentru bunurile intrate în ţară nevămuite pînă la data recentelor măsuri. Să se menţină în vigoare numai prohibirea introducerii în ţară de către persoanele fizice a armamentului, muniţiilor, substanţelor explozive şi radioactive, substanţelor stupefiante şi psihotrope, precum şi a substanţelor toxice.

2) Cu privire la introducerea în ţară a bunurilor destinate persoanelor juridice :

Să se aplice scutirea de plata taxelor vamale a bunurilor sosite în ţară ca ajutoare şi donaţii indiferent dacă destinatarul este statul român sau o persoană juridică nominalizată de expeditor. Bunurile destinate ca ajutoare statului român să fie dirijate la Bucureşti vama Antrepozite şi puse la dispoziţia Consiliului Frontului Salvării Naţionale.

PRIMIM LA REDACŢIE NOI DECLARAŢII DE ADEZIUNE

Revista „Tribuna ideilor"

Colectivul redacţional al revistei „Tribuna ideilor", vlăstar al revoluţiei victorioase împotriva odioasei tiranii ceauşiste, îşi exprimă deplina adeziune la Platforma-Program a Frontului Salvării Naţionale, asigurind opinia publică din întreaga ţară că este angajat cu toate forţele sale în consolidarea victoriei istorice a poporului nostru.

Încredinţaţi că libertatea de expresie, de opinie şi de convingeri reprezintă o premisă crucială a afirmării consensului naţional în vederea dezvoltării democratice a României libere, raliindu-ne opţiunii programului Frontului Salvării Naţionale pentru statornicirea unui sistem pluralist de guvernămînt, dorim ca prin apariţia ei revista să ofere cadrul unui dialog deschis, realizat în spiritul Adevărului.

COMITETUL PROVIZORIU AL FRONTULUI SALVĂRII NAŢIONALE DIN REDACŢIA REVISTEI „TRIBUNA IDEILOR"

Editura Bălcescu

În zilele acestea de renaştere naţională, cînd patria noastră a redevenit o ţară a libertăţii şi demnităţii umane, ne alăturăm cu entuziasm programului Frontului Salvării Naţionale.

Rupînd pentru totdeauna cu practica totalitaristă de promovare a unui singur punct de vedere, vom deschide editura noastră tuturor acelor lucrări şi tuturor forţelor sociale consonante, în noile condiţii ale pluralismului de idei şi social, cu idealurile patriotice şi ale democraţiei.

COMITETUL PROVIZORIU AL FRONTULUI SALVĂRII NAŢIONALE DIN EDITURA BĂLCESCU

TIMIŞOARA : A fost constituit Consiliul judeţean al Frontului Salvării Naţionale

A fost constituit Consiliul judeţean Timiş al Frontului Salvării Naţionale, care reuneşte reprezentanţi din toate categoriile sociale şi profesionale, avînd ca preşedinte pe Lorin Fortuna. Comitete provizorii ale Frontului Salvării Naţionale au fost create în întreprinderi, instituţii de cercetare, artă, cultură şi învăţămînt. Noile organisme democratice acţionează energic pentru redresarea activităţii economice, pentru asigurarea populaţiei cu cantităţile necesare de alimente. Reţeaua comercială, scoasă din funcţiune aproape în întregime, a fost redeschisă pentru populaţie în proporţie de peste 85 la sută. De asemenea, funcţionează normal mijloacele de transport în comun, uzinele de termoficare şi de furnizare a apei potabile.

Cezar IOANA

Întrunirea Academiei Române

● Au fost anulate titlurile academice impuse şi nemeritat acordate odiosului dictator şi sinistrei sale soţii
● Ştiinţa şi cultura românească reintegrate în circuitul mondial al valorilor

Membrii Academiei Române, întruniţi în adunare generală extraordinară, îşi exprimă totala adeziune la Programul Consiliului Frontului Salvării Naţionale şi hotărîrea fermă de a contribui la transpunerea lui în viaţă.

Adunarea îşi exprimă admiraţia şi recunoştinţa profundă faţă de lupta şi jertfa tineretului, armatei, a întregului nostru popor pentru răsturnarea regimului de dictatură odioasă. Victoria dobîndită în această luptă a redat naţiunii noastre libertatea, demnitatea şi drepturile fundamentale ale omului. Ştiinţa şi cultura au redobîndit astfel condiţiile vitale fundamentale ale desfăşurării lor.

Conduşi de respectul adevărului, în spiritul marilor tradiţii democratice româneşti, Academia Română îşi pune întreaga capacitate de gîndire, creaţie şi acţiune în serviciul realizării obiectivelor prevăzute în Programul Consiliului Frontului Salvării Naţionale.

Adunarea generală extraordinară a hotărît să pună imediat capăt ruşinii ce a pătat istoria Academiei noastre prin acceptarea acordării impuse a unor titluri academice nemeritate criminalilor Nicolae şi Elena Ceauşescu şi a dispus anularea hotărîrilor respective şi efectuarea cuvenitelor radieri.

A fost ales Comitetul provizoriu al Frontului Salvării Naţionale din Academia Română, care a trecut imediat la elaborarea unor măsuri de primă urgenţă menite să repună Academia pînă acum oprimată, împreună cu întreaga ştiinţă şi cultură românească, în rolul ei firesc de cel mai înalt for al ştiinţei şi culturii din ţara noastră şi reintegrarea ei în circuitul mondial al valorilor.

COMITETUL PROVIZORIU AL FRONTULUI SALVĂRII NAŢIONALE DIN ACADEMIA ROMÂNĂ

SOCIETATE DREAPTĂ PRIN LEGI DREPTE !

QUOD LICET IOVI...

Un adagiu fundamental al lumii antice era acela care consacra discriminarea de principiu, inegalitatea din pornire, corespunzătoare condiţiei de animal a sclavului : „Quod licet Iovi, non licet bovi" (Ce îi este permis lui Jupiter, nu îi este permis boului). Nu ne închipuiam că, în secolul al XX-lea, spre sfîrşit, s-ar mai găsi cineva care să gîndească atît de înşurubat în acest anacronic precept. Şi totuşi, cum altfel să ne explicăm antiteza sistematică şi frapantă între felul în care odiosul îşi acorda privilegii şi averi, şi austeritatea pe care o impunea poporului ?!

Am văzut opulenţa în Palatul Primăverii (iartă-ne, anotimp al florilor, pentru întinarea numelui tău !), am aflat de valori la bănci străine întrecînd de multe ori disponibilul statului întreg la aceleaşi bănci, am vizionat extravaganţele în aur şi smarald ale fiicei, am citit de solduri C.E.C. scrise cu şapte cifre. Şi ne-am întrebat : cum de n-a fost „dat la iliciţi" ? Se ştie doar că promulgarea Legii nr. 18/1968, „perfecţionarea" ei repetată, aplicarea îndîrjită au format obiectul unei adevărate obsesii din partea individului. Niciodată nu era mulţumit de cifrele expuse în rapoartele prezentate anual Comitetului Central şi Consiliului de Stat, chiar dacă acestea trecuseră, în prealabil, ca toate statisticile, pe la maşina de pompat baloane de săpun.

Conform unui psihic stupefiant, cu cît expolia ţara mai mult, cu atît mai abitir se preocupa de perfecţionarea, reperfecţionarea şi răsperfecţionarea Legii destinate combaterii averilor ilicite. Cele 23 de articole ale Legii 18/1968 au cunoscut în 20 de ani 4 serii totalizînd 59 de modificări şi adăugiri. Dintre acestea, doar una-două au fost de natură să-i atenueze duritatea intrinsecă. Şi în acele cazuri, modificările au pornit de la anomaliile deosebite ivite în jurisprudenţă, cum a fost cazul considerării drept cîştiguri nemuncite a unor venituri ale micilor meseriaşi, grădinarilor sau ciobanilor.

În rest, de la o modificare la alta — tot mai multe bunuri supuse controlului, tot mai multe persoane cuprinse în cercetare, tot mai multe obligări la delaţiune, tot mai scurte termene procesuale, tot mai severe amenzi în caz de nesprijinire a comisiei, tot mai drastice moduri de executare, în sfîrşit, tot mai mulţi participanţi la activitatea comisiei şi la judecată. Au fost implicate direct şi organele de miliţie, obligaţia pîrîtului de a produce el probele (contrar principiilor de drept) s-a accentuat, iar prin introducerea în 1979 a capitolului „Îndrumare şi control" s-a creat o poartă pentru imixtiunea directă a feluritor organisme nejudiciare în activitatea de justiţie.

Faţă de ceea ce cunoaştem în prezent, ca o culme a ironiei apare meticulozitatea redactării capitolului VI, ce reglementează procedura specială de verificare a averilor demnitarilor şi componenţa neobişnuit de largă şi de reprezentativă a comisiei şi instanţei în asemenea cazuri : complet de 3 judecători ai Tribunalului Suprem şi 4 muncitori, iar pentru recurs din 5 judecători ai Tribunalului Suprem şi 4 deputaţi în Marea Adunare Naţională din rîndul muncitorilor. (Un psihanalist ar descifra poate mai mult în acest laitmotiv al invocării clasei muncitoare şi Marii Adunări Naţionale).

E bine ca un stat să aibă reglementări ferme împotriva evaziunii fiscale, a formelor de îmbogăţire prin eludarea legilor. Dar ca orice reglementări, ele trebuie să fie realiste şi eficiente. Or, practica judiciară şi viaţa socială par a demonstra că Legea 18/1968 a devenit tot mai încărcată şi mai complicată, fără ca disciplina financiară şi economică, echitatea socială să fi progresat. De vină au fost, desigur, şi aplicarea, cu un decalaj de 2 000 de ani, a principiului „Quod licet Iovi..." dar, poate, şi imperfecţiuni originare ale reglementării, care s-au accentuat pe măsura... perfecţionării ei.

Sergiu ANDON

Cinci... dintre milioane de acuzaţii

Pentru prima şi, totodată, pentru ultima oară au putut fi văzute, fără masca şi fardurile cultului personalităţii, adevăratele lor chipuri. Un gangster decrepit dar viclean, patron de killeri şi călău singeros, pe chipul căruia viciul devastator al puterii şi cea mai abjectă făţărnicie dădeau naştere unui rînjet cum pot fi văzute doar în filmele de groază. Şi perechea lui fidelă, tovarăşa de crimă, o semianalfabetă lacomă şi uzurpatoare, ţîfnoasă şi arogantă pînă în ultima clipă, pe al cărei chip apărea, de nestăpînit, rictusul de vrăjitoare.

Aşa au compărut cei doi la judecata poporului, în faţa poporului împotriva căruia „cel mai iubit fiu" şi „cea mai iubită fiică" au folosit toate mijloacele de exterminare posibile (poate doar cu excepţia bombei atomice pe care tot mai des se lăudau că ar putea s-o fabrice...). De sub măştile căzute, la judecata finală, nu le-a mai rămas pe chipuri decît lumina neagră, demoniacă a cinismului monstruos. Cinismul de a susţine că ridicarea întregului popor contra dictaturii lor personale, contra ceauşismului dinastic, ar fi „o lovitură de stat", „o trădare naţională". Cinismul de a nu recunoaşte cel mai sfînt drept : dreptul poporului de a-i judeca.

Dar nu spunea tot el, „geniul Carpaţilor", cu o trufie făţarnică, protejată de bandele sale de spioni şi ucigaşi, că „supremul judecător este poporul" ? Aşa a şi fost, căci înainte de a fi deferit de popor Tribunalului Militar Extraordinar, judecata s-a desfăşurat prin şi de către revoluţia justiţiară a poporului, care a spulberat cea mai odioasă tiranie din cîte a cunoscut greu încercata naţiune română. Şi tot poporul a pronunţat sentinţa, pregătită, asumată, suferită şi plătită cu un greu tribut de singe de-a lungul „epocii de aur" (botezată aşa de ceauşeştii care trăiau cu obsesia aurului jefuit şi depus în bănci străine).

Celor doi asasini, cum arareori naşte somnul istoriei, de teapa unui Hitler, Stalin, Pol Pot sau Bokassa, care nu s-au mulţumit „cu bucata", ca Landru sau Jack Spintecătorul, ci au căzut în patima genocidului, li s-au adus cinci capete de acuzare. Adevărate, exacte, cuprinzătoare, de neclintit. Cinci lasere care au străpuns tenebrele acţiunii lor criminale la scară naţională.

Pentru oricare din aceste capete de acuzare n-ar fi fost de ajuns preţul unei vieţi; în realitate însă sint doar cinci dintre multe, multe milioane de capete de acuzare. Ele s-au ridicat, clocotind, din oceanul de impilări şi suferinţe la care a fost supus întregul popor şi, într-un fel sau altul, fiecare cetăţean cinstit al ţării. Capete de acuzare născute din destine distruse sau deturnate de la rostul lor firesc, din lipsuri inimaginabile, din povara minciunii şi făţărniciei instituţionalizate, din măcinarea, exterminarea sau exilul atitor inteligenţe şi talente.

Un proces cu milioane de martori ai acuzării. Martori în calitatea lor de victime.

Victor VANTU

Vacanţa de iarnă se prelungeşte

Ministerul Învăţămîntului aduce la cunoştinţa populaţiei că, datorită situaţiei complexe prin care trece ţara, vacanţa de iarnă a preşcolarilor şi a elevilor se prelungeşte pînă la 17 ianuarie 1990, inclusiv, iar cea a studenţilor pînă la 14 ianuarie 1990, inclusiv.

(Agerpres)

La Ministerul de Externe

Prima conferinţă de presă liberă

La Ministerul de Externe a avut loc, miercuri, în amiaza, instalarea noului ministru de externe al României, Sergiu Celac. Ministrul secretar de stat, Corneliu Bogdan, s-a întîlnit cu cei peste 300 de ziarişti străini prezenţi la Bucureşti în aceste zile. Corespondenţii presei mondiale au pus numeroase întrebări, la care pentru prima dată li s-a putut răspunde în mod sincer, deschis. Ei s-au interesat, îndeosebi, de obiectivele principale care se află în faţa Frontului Salvării Naţionale, de poziţia României faţă de relaţiile cu ţările membre ale C.A.E.R. şi ale Tratatului de la Varşovia. Alte întrebări s-au referit la evoluţia procesului revoluţionar, a cărui emanaţie este Frontul Salvării Naţionale, la modul în care vor fi, în sfîrşit, respectate drepturile omului în România. Vorbitorul a reafirmat platforma Frontului Salvării Naţionale, hotărîrea ţării noastre de a promova o politică externă care să servească bunei vecinătăţi, prieteniei şi păcii în lume.

CONTUL „FOND AJUTOR ROMÂNIA"

Numeroase firme străine, organizaţii internaţionale, oameni de afaceri, de ştiinţă şi de artă, alte entităţi străine şi-au exprimat dorinţa de a acorda sprijin cu diverse sume în valută României, victimelor terorismului fostei dictaturi odioase, care a fost înlăturată de poporul român.

Pentru a veni în întîmpinarea acestor solicitări, Banca Română de Comerţ Exterior a deschis în evidenţele sale contul „Fond Ajutor România" în care se vor înregistra aceste sume, care urmează a fi puse la dispoziţia Frontului Salvării Naţionale şi utilizate conform destinaţiei precizate de donatori.

Din mesajul şef rabinului Moses Rosen

Dr. Moses Rosen, şef rabinul Cultului mozaic, preşedintele Federaţiei Comunităţilor evreieşti din România, a adresat un mesaj în care se spune :

În numele tuturor comunităţilor evreieşti din România, în numele slujitorilor Cultului mozaic, în numele nostru personal, vă încredinţăm de devotamentul nostru neprecupeţit pentru cauza poporului român, care a răsturnat tirania şi şi-a cucerit libertatea printr-o luptă de un eroism inegalabil.

Rog pe bunul Dumnezeu să binecuvînteze scumpa noastră patrie România şi vă urez deplin succes în lupta nobilă pentru o Românie liberă şi dreaptă pentru toţi cetăţenii ei, fără deosebire de naţionalitate sau religie.

Trăiască România !

Marţi, 26 decembrie, a avut loc înhumarea tinerilor eroi ai revoluţiei într-un nou cimitir care se va numi „Cimitirul eroilor tineri"

NIMENI SĂ NU-ŞI FACĂ SINGUR DREPTATE !

Doi tineri, el — muncitor la I.E.M.I., ea — asistentă medicală la Spitalul Fundeni, îmi relatează un fapt care i-a indignat. „La magazinul de pîine de lîngă „Automatica" din cartierul Floreasca, noi am rămas înmărmuriţi în faţa unei scene care se petrecea sub ochii noştri. Un om ieşind din magazin cu două franzele în braţe a fost întîmpinat cu o violenţă de fiară de un individ îmbrăcat în trening. A început să-l lovească cu pumnii, cu picioarele ameninţîndu-l : „Te ucid ! Te ucid !". Omul şi-a apărat faţa de pumnii năprasnici ai bătăuşului pînă cînd au intervenit cetăţenii imobilizîndu-l pe huligan care scrîşnea printre dinţi : „Ţii minte cînd m-ai pedepsit la servici ?!". Toţi cei de faţă ne-am convins de adevăr cînd omul atacat i-a cerut bătăuşului : „Spune-le celor de faţă, spune-le cîte zile pe săptămînă lipseai de la servici?". Cel întrebat n-a avut replică. Au avut-o însă cetăţenii care au înfierat asemenea apucături ale unor inşi certaţi cu cele mai elementare reguli de convieţuire în societate şi care cred că, dacă au sau nu au dreptate, a sosit momentul să plătească poliţe.

Nimeni nu trebuie şi nu poate să-şi facă singur, după bunul plac dreptate ! Opinia cetăţenească reprezintă o forţă capabilă să oprească actele de vandalism, huliganism care aduc procesului revoluţionar mari daune. În noul curs cu adevărat democratic al vieţii noastre sociale are cine să aprecieze, să judece şi să decidă asupra faptelor fiecăruia. Acum avem nevoie de calm, de linişte, de muncă, de munca fiecăruia.

C. MORARU

IMPORTANT

Pentru a veni în sprijinul cititorilor care doresc să ia legătura cu ziarul ADEVĂRUL informăm că se pot adresa în orice problemă, la orice oră din zi şi noapte, la următoarele numere de telefon: 17.63.52. (direct) şi 18.20.30 (interior 1006 sau 1020)

Din mesajul PATRIARHULUI ROMÂNIEI, TEOCTIST

Ieri, Prea fericitul părinte TEOCTIST, PATRIARHUL ROMÂNIEI, a adresat slujitorilor altarelor şi tuturor binecredincioşilor creştini un cuvînt părintesc de iubire şi preţuire, din care reproducem următoarele :

Iubiţi fii şi fiice duhovniceşti,

În aceste clipe măreţe, cînd poporul nostru înscrie prin jertfe nepreţuite pagini de istorie şi de glorie nepieritoare, vă adresez tuturor acest cuvînt părintesc de iubire şi preţuire. Aşa cum am mărturisit la posturile de radio şi televiziune în ziua de vineri 22 decembrie 1989, Biserica noastră strămoşească a vibrat şi vibrează neîncetat în ritmul de cuget şi simţire cu poporul român ai cărui fii şi fiice, printr-un curaj pilduitor pentru toată lumea, cu sacrificiul propriei vieţi, au zdrobit regimul de dictatură şi au deschis zările către instaurarea darului dumnezeiesc al libertăţii.

Sădită profund în fiinţa umană, în om, ca făptură şi chip al lui Dumnezeu, libertatea se dobîndeşte, de aceea, cu jertfă neprihănită, izvorîtă din gînd şi inimă curată, aşa cum au dovedit-o tinerii şi vîrstnicii care au înfăptuit în 22 decembrie 1989 sfîntul act istoric de libertate şi democraţie pe pămîntul nostru strămoşesc.

Crăciunul nostru strămoşesc — se spune mai departe în cuvînt — ne-a aflat, iubiţii mei, în acest an de mîntuire pentru neamul românesc, cu lacrimile bucuriei şi cu cele ale durerii. Anul acesta, o dată cu naşterea „Pruncului Iisus" în Betleemul inimilor, caselor şi plaiurilor româneşti s-a născut şi o formă nouă de viaţă bazată pe principiile libertăţii şi demnităţii umane al căror cadru îl constituie proclamaţia adresată ţării de către Consiliul Frontului Salvării Naţionale. Căci salvare înseamnă trecerea cu sacrificii nepreţuite de la întuneric la lumină, de la dispreţuirea fiinţei umane la preţuirea, slujirea şi înnobilarea ei.

Iubiţii mei,

În unitate de cuget şi simţiri, unitatea ce constituie pavăza dăinuirii peste secole a poporului nostru, să mulţumim Bunului Dumnezeu pentru această măreaţă dobîndire a libertăţii şi să dăm urmare programului şi apelurilor Consiliului Frontului Salvării Naţionale. Cu inima plină de dragoste şi preţuire faţă de toţi fiii noştri duhovniceşti, vom păşi cu mult curaj spre a folosi libertatea în sporirea strădaniilor noastre de slujire a Bisericii şi a ţării noastre, România liberă.

Să dăm dovadă de respect şi de dragoste pentru noile întocmiri ale poporului nostru, îndeplinindu-le pe toate cu zel, cu bucurie şi cu folos, ca pentru Dumnezeu.

PE URMELE FIARELOR

„La Radiodifuziune, de două zile şi două nopţi, e linişte. Să sperăm că va urma o a treia, că va fi linişte mereu. Sîntem pregătiţi pentru orice eventualitate". Ne spune acest lucru căpitanul Viorel Stoica, ce se află aici, cu militarii din subordine, încă din primele ore, din primele momente ale revoluţiei. Alături de el, sergentul major de miliţie Ion Ivănuş şi Iulian Cojocaru, lucrător la Regionala de Căi Ferate Bucureşti, împreună cu un grup de tineri din gărzile patriotice sînt traşi la faţă după atîtea zile şi nopţi de veghe cu arma la umăr, dar de un calm ce nu se poate să nu te contamineze.

— Cu ce vă pot, cu ce vă putem fi de folos ? — întreb.

— Cu ziare. Aduceţi-ne ziare, cît mai multe ziare ! Avem ce citi acum în paginile lor !

Pornesc, cu încrederea insuflată de ei, să-mi redescopăr oraşul. Pentru prima oară, de aproape o săptămînă, îndrăznesc să intru în Cişmigiu. Un băiat şi-o fată, în parc, se sărută. E primul sărut de îndrăgostiţi pe care-l surprind, şi e semn că ne vindecăm de teroare. Paşii mă poartă spre locul unde am zăbovit de atîtea ori singură sau la braţul cui mi-e drag : izvorul lui Mihai Eminescu. Izvorul ţîşneşte pur, dar lacrimile apei n-au spălat petele de singe de pe bolovanii sfinţiţi de contemplarea Poetului. Un tînăr vine cu două găleţi, să ia apă. „Mi-aţi ieşit cu plin !" — zic. „Asta am şi vrut !" — îmi răspunde. Aflu că' are 29 de ani, că este sergent major la circa 3 de miliţie şi că de 5 ani îşi face serviciul în acest parc. Pentru ca nimeni să nu tulbure sărutul îndrăgostiţilor, Şi totuşi... „Acolo (şi-mi arată cu braţul) era o unitate de filaj. Ei, dulăii de pază, vedeau tot ce se petrece în parc. Cînd doreau, ieşeau în Cişmigiu prin tunele. Cum s-a întîmplat în aceste zile, în aceste nopţi". „Au murit oameni în Cişmigiu, în această perioadă ?". „Nu, nici unul". Aveam să aflu că aceasta se datorează şi sprijinului eficient al superbilor cîini poliţişti pe care îi are în grijă, pe care i-a dresat chiar el într-o primă etapă şi care, apoi, au fost calificaţi prin cursuri speciale. Ella, un ciobănesc german de o mare frumuseţe, era rănită. Iar dacă aceşti cîini autentici, din Cişmigiu, s-au dovedit în aceste zile de luptă şi de libertate mai umani decît dulăii cu chip de om, care au tras în oameni, să nu ne jenăm să o spunem.

Anica FLORESCU

A FOST OPRITĂ PRODUCŢIA LA O INSTALAŢIE CRIMINALĂ

La Întreprinderea de Industrializare a Laptelui din Bacău a fost scoasă din funcţiune o capacitate de producţie creată la „indicaţiile preţioase" date de fostul dictator. Este vorba despre instalaţia pentru fabricarea laptelui din soia, produs fără calităţi nutritive, nociv, dar care, în pofida avizului nefavorabil al Ministerului Sănătăţii, era dat spre consum populaţiei.

— Avem destul lapte bun, sănătos şi hrănitor, care provine din sectorul zootehnic al judeţului nostru — ne spune Costică Ţuţu, directorul unităţii. Din acest lapte bun pregătim acum un sortiment bogat de produse pe care le livrăm populaţiei judeţului şi a Capitalei.

Şi într-adevăr, de pe rampa de expediţii a întreprinderii pleacă zilnic cantităţi sporite de brînzeturi, smîntînă şi alte preparate din lapte.

Gheorghe BALTĂ

ERATĂ

În textul „Legii privind abrogarea unor legi, decrete şi alte acte normative" publicat în numărul de ieri, 27 decembrie, al ziarului au apărut 3 greşeli, şi anume :

1) Legea privind sistematizarea teritoriului şi localităţilor urbane şi rurale a purtat numărul 58 din 1974 şi nu 58 din 1976, cum ne parvenise textul Agerpres.

2—3) Articolele din Codul penal care priveau avortul, invocate la pct. 12 din Decret, au purtat numărul 185—188 şi nu 1 985—1 988 cum ne parvenise, de asemenea, prin textul agenţiei de presă.

Mulţumim celor ce ne-au semnalat.

Şi alţi ceauşeşti după gratii

Despotismului a cărui victimă a fost întregul popor român, în judeţul Olt i s-a adăugat şi un altul, profesat cu deosebită insolenţă de Bărbulescu Elena, sora tiranului, născută Ceauşescu Elena. De la „studiile" sale de 4 clase primare a sărit direct la titlul de doctor în istorie, cum se purta în familie ! A fost cocoţată în fruntea Inspectoratului şcolar judeţean Olt. Odrasla sa, căpitanul Bărbulescu Emil, a ajuns, prin aceleaşi „merite", locţiitor politic al şefului Inspectoratului judeţean Olt al Ministerului de Interne.

Ocupaţia de bază a Elenei Bărbulescu : propagarea întunericului în şcoli, prigoana celor competenţi şi cinstiţi, însuşirea de valori şi bunuri materiale, numirea şi destituirea din funcţii, după bunul plac, corupţie de tot felul, găinării, protecţia răufăcătorilor şi afaceriştilor, excrocarea populaţiei prin jocuri de noroc şi prin intermediul unor unităţi comerciale coordonate de persoane dubioase, cunoscute sub denumiri ca : „şorici", „doctorul", „cano", „tobă" etc. Desigur, se vor scrie multe şi despre aceste ramuri ale putredului „stejar din Scorniceşti".

Armata, în strînsă conlucrare cu organele miliţiei şi securităţii, cu gărzile patriotice, i-a arestat pe Bărbulescu Elena, Bărbulescu Emil, împreună cu soţia lui Ceauşescu Ilie, care se ascundea la Scorniceşti. Sora dictatorului avea asupra sa cecuri în valoare de aproape o jumătate milion lei, iar ca bani de buzunar numai... 36 000 lei.

Mihai GRIGOROŞCUŢA

Reportaj din iad

Desen de ADRIAN ANDRONIC

Tinerii

(Urmare din pag. I)

le, a abolirii sceleratei dictaturi, veghează cu cetăţenească severitate la liniştea şi viaţa cetăţenilor. Asumarea, cu atîta maturitate, de către tinereţe a acestei misiuni dă faptului intrat în cotidian dimensiunea unei admirabile lecţii, una din miile, milioanele de memorabile lecţii din aceste zile date de urmaşi, *către înaintaşii lor.*

...Fapt divers, pe o stradă în cartierul Pajura : trei adolescenţi, în plină zi, ardeau un vraf de cărţi rupte. „Nu ar fi mai bine ca hîrtia asta să fie strînsă, topită, refolosită ?" Unul dintre cei trei scoate din flăcări cîteva resturi : „Această hîrtie trebuie neapărat arsă !"

Pe fragmentele din limbile de foc se distingeau, încă, cîteva contururi ale unui portret omniprezent vreme de peste două decenii...

Zilele acestea ne-au învăţat, ne învaţă, că în România, în sfîrşit liberă au luptat eroic, s-au jertfit eroic, trăiesc eroic, acţionează eroic mii, milioane de Gavroche.

Revoluţia din România a avut şi are pe baricade mii şi milioane de astfel de tineri.

Cu cîteva decenii în urmă, un mare scriitor român imagina într-o operă a sa o cruciadă a copiilor. Zilele sfîrşitului de decembrie al acestui an şi-au aşezat victoria libertăţii pe frontispiciu prin cruciada vîrstei tinere împotriva dictaturii, prin curajul şi jertfa juvenilă. Iar gesturile palpabile, cotidiene — de asumare a datoriilor cetăţeneşti, de subscriere sub cerul liber al României eliberate de întunericul pogorît de despoţii feudali, la nemurire a tuturor celor care şi-au cîştigat prin sîngele cu care au clădit victoria dreptul sacru la nemurire — reprezintă, cum spuneam, o uimitoare lecţie dată de urmaşi înaintaşilor *lor.*

INFORMAŢII SPORTIVE

● Campionatul naţional masculin de şah s-a încheiat la Tuşnad cu victoria maestrului internaţional Mihai Ghindă (Sportul studenţesc Bucureşti), care a totalizat 10,5 puncte din 15 posibile. Pe locurile următoare în clasamentul final : C. Ionescu (Mecanică Fină Bucureşti), D. Moldovan (I.T.B.) — cu cîte 8,5 puncte, A. Negulescu (Electromagnetica Bucureşti), P. Dodu (Gloria Reşiţa), L. Kiss (Locomotiva Danubiana Bucureşti), D. Dumitrache (Electromotor Timişoara), M. Pavlov (Autoturisme Timişoara) — cu cîte 8 puncte, S. Lupu (Electromotor Timişoara), A. Istrătescu (Sportul studenţesc) — cîte 7,5 puncte, D. Oltean (C.S.M. Electrometal Cluj-Napoca), Ov. Foişor (Politehnica Iaşi) — cu cîte 7 puncte, S. Grunberg (A.E.M. Timişoara) — 6,5 puncte, I. Cosma (A.E.M. Timişoara), L. Vasilescu (Sportul studenţesc) — cu cîte 6 puncte, S. Biro (I.P.L. Tricotajul Miercurea Ciuc) — 5 puncte.

● La Helsinki au început întrecerile campionatului mondial de hochei pe gheaţă juniori (grupa A). Iată rezultatele primei zile : Cehoslovacia — Finlanda 7—1 (4—1, 3—0, 0—0) ; U.R.S.S. — Polonia 11—0 (3—0, 4—0, 4—0) ; Canada — S.U.A. 3—2 (0—0, 1—1, 2—1) ; Suedia — Norvegia 4—3 (3—1, 0—0, 1—2).

● În cadrul turneului internaţional masculin de baschet organizat în fiecare an în zilele Crăciunului la Madrid, Jugoplastika Split a învins cu scorul de 86—77 (41—36) pe Maccabi Tel Aviv, iar Aris Salonic a întrecut cu 82—78 (41—38) pe Real Madrid.

● Marele orologiu instalat în faţa Palatului Sforzesco din Milano, care marchează secundă cu secundă timpul rămas pînă la primul fluier (8 iunie) al campionatului mondial de fotbal, a pornit numărătoarea inversă pe 22 decembrie de la 14 536 799. Mai simplu spus 242 279 minute, 4 037 ore sau 168 zile. Vizibil de la mare depărtare, „ceasornicul fotbalului" atrage ca un magnet privirile localnicilor şi turiştilor, concurind, relatează agenţia A.N.S.A., chiar şi celebrul Dom milanez.

● După Belanov, fostul jucător al lui Dinamo Kiev, care evoluează la echipa Moenchengladbach din campionatul vest-german de fotbal, un al doilea jucător sovietic, Evgheni Salkov, provenind de la Dnepr Dnepropetrovsk, va juca în R. F. Germania şi anume la formaţia F. C. Kaiserslautern.

ÎNTREAGA LUME SALUTĂ CONSOLIDAREA NOII PUTERI ÎN ROMÂNIA

„Un act responsabil, care răspunde dorinței de reconciliere a tuturor românilor"

TUNIS 27 (Agerpres). — Un mare număr de materiale referitoare la evenimentele din țara noastră își găsesc, în continuare, locul în **presa tunisiană.** În articole cu titluri cum sînt : „Tunisia solidară cu poporul român", „Solidaritatea", „Frontul Salvării Naționale. Chipurile libertății", publicate în ziarul „Le Renouveau", se arată că, încă din primele ore ale revoluției, Tunisia și-a făcut cunoscută solidaritatea cu poporul român, care și-a impus voința in ciuda brutalității și forței unor elemente care au dovedit că nu au nici un respect pentru viața și demnitatea umană. Reprezentarea unor voințe atît de diverse în Frontul Salvării Naționale „este în sine un act responsabil și inteligent, pentru că el se înscrie profund unei dorințe de a-i reconcilia pe toți românii în țara lor. În definitiv, pe această înțelegere națională se va construi viitorul României". Comentariul pune accentul pe importanța decisivă pe care a avut-o alăturarea armatei la mișcarea populară.

Cotidianul **„La Presse"** publică numai în numărul său de marți șapte articole, pe lîngă o serie de informații. Editorialul „Prețul libertății" aduce un omagiu sacrificiului consimțit de poporul român in regăsirea libertății sale prin propriile voință și forță. Alte titluri sugestive : „De nesuportat. Atrocitățile din Timișoara", „Scumpa, foarte scumpa libertate".

Ziarul **„Les Temps"** găzduiește mai multe articole din care reținem : „După căderea tiraniei lui Ceaușescu, noua putere se consolidează", „Gloanțe explozive trase împotriva demonstranților", „Averile conducătorului blocate în Elveția", „Elena Ceaușescu : O femeie fără cultură, arogantă și nemiloasă".

„Pîine și gloanțe pe bulevardele revoluției române"

SOFIA 27 (Agerpres). — Presa centrală bulgară informează despre evoluția situației din țara noastră sub titluri ca : „Zile de decembrie ale Bucureștilor", „Teroriștii duc ultimele lupte", „Clanul Ceaușescu — Pol Pot pentru poporul român", „Sîngele tineretului a dat naștere revoluției", „Apărare curajoasă a victoriei", „Bulgaria sprijină pe frații români", „Solidaritate și omagiu faptelor de eroism", „Pîine și gloanțe pe bulevardele revoluției române", „Sfîrșitul socialismului ireal", „Sfîrșitul pretorienilor. Șapte zile care au transformat «geniul Carpaților» în Caligula", „Libertatea înseamnă ceva mai mult decît pîinea".

„Rabotnicesko Delo", „Otecestven Front", „Zemedelsko Zname", „Trud", „Narodna Armia" *evidențiază prin comentariile lor că „Punctul roșu pus prin sîngele vărsat în România este sfîrșitul unui sistem, care nu poate fi numit altfel decît socialism ireal... Societatea în care se proclamă că puterea provine de la popor și aparține poporului, dar care, în același timp, admite crearea unor organe de stat represive capabile să inece în sînge propriul popor nu numai că nu este socialistă, dar nu are nimic comun cu ideile socialiste...*

Nu se putea ca poporul să fie umilit la nesfîrșit fără ca vinovații să fie pedepsiți. Imaginile prin care Televiziunea Română Liberă a zguduit conștiința noastră sînt o mărturie a acestui lucru. Vine un moment inevitabil cînd poporul neînarmat este gata să spele rușinea distrugerii cu propriul sînge. Muncitori, elevi, scriitori, țărani, soldați, studenți, ofițeri, avocați, medici trăiesc și mor în aceste zile pentru idei pe care întunericul anilor trecuți nu a reușit să le stingă în sufletul lor. Din păcate, cuvintele libertate, democrație și echitate socială ei nu le-au scris în piețe cu vopsea, ci cu propriul lor sînge. Este îngrozitor faptul că, într-o țară care pînă ieri se numea „Republica Socialistă România". un popor iubitor de pace, talentat și harnic a fost ținut îngenuncheat zeci de ani. Este și mai îngrozitor faptul că abia acum îndrăznim să spunem, în mod deschis, adevărul pe care noi îl știam. De aceea, să ținem minte avertismentul că sîngele oamenilor, indiferent de țară, este întotdeauna roșu.

Toate mijloacele bulgare de informare în masă au relatat despre alegerea președintelui Consiliului Frontului Salvării Naționale, a prim-vicepreședintelui, primului ministru și ministrului apărării naționale.

„Tiranul — călău al propriului popor"

ANKARA 27 (Agerpres). — Sub titlurile „România — un lac de sînge" — **„Tercuman"**, „Martor al masacrului" — **„Milliyet"**, „România insîngerată, dar liberă", „Sfîrșitul casapului Ceaușescu" — **„Gunes"**, presa turcă de duminică reflectă pe larg desfășurarea evenimentelor, subliniind lupta eroică a poporului român „împotriva ienicerilor lui Ceaușescu".

Ziarul „Gunes" scrie : „Ceaușescu nu a ezitat să acționeze în Capitală în același mod în care a acționat la Timișoara. La rîndul său, cotidianul „Sabah" subliniază : „Ceaușescu «fiul poporului» a devenit călăul propriului său popor... din ordinele lui au fost uciși copii și mame, tineri și bătrîni. Ienicerii lui Ceaușescu continuă să opună rezistență. Oameni, constituiți în trupe speciale, ca pe timpul sultanilor turci, apără ultimele metereze ale puterii Ceaușeștilor" — scrie ziarul Milliyet.

Cotidianul „Gunes" inserează fotografia primului număr al ziarului „Libertatea", subliniind că, după decenii de cenzură, la București a apărut presa liberă.

„Un regim însetat de sînge"

TOKIO 27 (Agerpres). — Ziarul japonez „Asahi Shimbun" relevă, între altele, într-un articol consacrat evenimentelor din România : La suprafață, sistemul părea dictatura unui singur partid, in realitate era vorba de dictatura unui singur om, a lui Ceaușescu... Deoarece națiunea era dominată de un guvern similar unei monarhii, reunit in jurul unui singur individ despotic, forța care s-a dezlănțuit era inevitabilă...

Peste tot în Europa răsăriteană reformele democratice s-au desfășurat în mod pașnic, cu excepția României. Revolta sîngeroasă din România a reprezentat, înainte de toate, o urmare a naturii însetate de sînge a regimului Ceaușescu...

„Căderea cortinei peste o tragedie care a durat prea mult"

LONDRA 27 (Agerpres). — Într-un comentariu consacrat evenimentelor din România, ziarul britanic „The Independent" scrie : „Sfîrșitul însîngerat, dar triumfător al revoluției române încheie unul dintre cei mai remarcabili ani din istoria Europei. Un an revoluționar care stă alături de 1789, dar care va fi urmat mai degrabă de o consolidare a democrației prin alegeri libere decît printr-o fază întunecată plină de noi spaime. Executarea tiranilor Nicolae și Elena Ceaușescu nu marchează atît începutul unei noi ere în istoria României, cît căderea cortinei peste o tragedie ce a durat prea mult".

„INDEZIRABILII"

Interesul, simpatia, solidaritatea omenească cu care lumea întreagă a urmărit și urmărește ce se petrece în România — țara la granițele căreia se mutase de curînd sinistra „cortină de fier" a războiului rece, dublată de un impenetrabil zid al tăcerii — sînt ilustrate și de prezența la București, ca și în alte localități ale țării, a unui mare număr de corespondenți de la ziare și reviste, posturi de radio și televiziune din cele mai diferite țări de pe glob. Au venit pentru a informa opinia publică despre revoluția înfăptuită de poporul român, plătită cu un atît de greu tribut de sînge ; despre aceste zile și nopți de luptă, de neodihnă ; despre primii pași in direcția unei societăți cu adevărat democratice, integrată procesului de schimbări revoluționare ce marchează acest sfîrșit de secol și de care, în demența lui, tiranul, nepregetînd să facă uz de cele mai oribile mijloace, a încercat să ne izoleze. Nu puțini dintre ziariștii străini veniți acum n-au mai fost în România de foarte multă vreme. Și nu pentru că țara noastră nu ar mai fi format obiectul interesului lor. Dimpotrivă. Rămînînd credincioși profesiei, ei au scris, au informat, au strigat in fața lumii adevărul : în Europa, într-o țară admirată pentru frumusețile ei și pentru calitățile poporului ce a dat nume ilustre prin prinosul lor la cultura și civilizația universală, se petrec lucruri îngrozitoare.

Și ei au devenit atunci „indezirabili" (firește, indezirabili pentru clanul Ceaușescu). Zeci și zeci de ziariști occidentali au fost trecuți pe „lista neagră", interzicîndu-li-se să mai pună piciorul în România.

Erau acuzați de crimă de „lese-majeste" !... Îndrăzniseră să-l numească „dictator" pe cel ce s-a dovedit a întrece cu mult, prin crimele săvîrșite, imaginația gazetărească. Pe călăul deghizat, care își făurise unul din cele mai monstruoase instrumente ale crimei și represiunii, așa cum a aflat cu oroare și dezgust lumea civilizată după intrarea în acțiune a bandelor de ucigași.

I-am reîntîlnit în aceste zile pe unii din colegii noștri, ziariști occidentali, „indezirabilii" de pînă acum, veniți cu aceeași dragoste pentru români și pentru România, cu o imensă admirație pentru martiriul celor de pe baricadele revoluției. Ceea ce îi impresionează, deopotrivă — și ne-o mărturisesc — este simpatia și prietenia tinerilor de pe străzi care, identificîndu-i, îi salută zîmbind, cu gestul simbolic al degetelor ridicate în semn de victorie. Și știți ce argumente li se aduceau pînă mai ieri la refuzul vizei de intrare ? Că aceasta ar fi expresia grijii pentru securitatea lor, pentru a-i feri de... mînia poporului, care, vezi Doamne, nu i-ar putea tolera pe cei ce s-au încumetat „să ponegrească realizările epocii de aur".

Vremurile se schimbă. Tiranul nu putea să închidă definitiv România în bezna izolării. Revolta întregului popor a făcut să cadă zidul tăcerii. Cortina de fier dispare și ea de la hotarele României. Iar românii le spun tuturor prietenilor : bucuroși de oaspeți !

Dumitru TINU

Forța solidarității umane
Din diferite țări, ajutoare pentru poporul român

● Potrivit Uniunii Asociațiilor de Prietenie din R. S. S. Moldovenească, în două zile au fost donate de R. S. S. Moldovenească pentru ajutorarea poporului român 200 000 de ruble și 1 265 litri de sînge. A fost adresată chemarea să se lucreze o zi pentru poporul român, apel la care au răspuns deja multe întreprinderi.

Au plecat spre România 162 camioane cu zahăr, făină, cartofi, legume, mere. În total urmează să fie trimise 37 de vagoane cu produse alimentare.

În R. S. S. Moldovenească s-au deschis 3 conturi de bancă — pentru ajutorarea copiilor, un cont al Crucii Roșii și un cont general.

În spitale sînt pregătite 700 locuri pentru a primi cetățeni români.

Totodată, în ultimele patru zile 6 520 de cetățeni au donat 1 965 de litri de sînge.

Filiala republicană A.P.S.R. este gata să primească la Chișinău și în alte orașe copii din București și din alte localități din România pentru a-și petrece vacanța de iarnă, copii ce vor fi cazați de familii.

● Centrul de hematologie din Kiev a trimis spre București o cantitate de sînge și de plasmă produsă din sîngele donat de cei peste 500 de muncitori români care lucrează în prezent la construcția unui combinat minier din R. S. S. Ucraineană.

● O garnitură de cale ferată formată din opt vagoane cu produse de ajutor urgent pentru poporul român a trecut granița cehoslovaco-ungară.

● Armata populară ungară pune la dispoziție României pentru transportul de ajutoare cinci avioane AN-26 T și 30 de elicoptere — a anunțat un purtător de cuvînt al Ministerului ungar al Apărării. De asemenea, aerodromurile militare ungare sînt gata să primească și să încarce cu mărfuri avioane și elicoptere românești, a relevat el.

● Organizația britanică a Crucii Roșii, care a anunțat crearea unui fond de ajutor umanitar destinat României, colectase, pînă în seara zilei de 26 decembrie, donații in valoare de peste 440 000 de lire sterline, provenite de la diferite persoane particulare. Ofertele de fonduri bănești continuă să fie făcute într-un flux impresionant — relevă agenția T.A.S.S., menționînd că la sediul central din Londra al organizației dau telefoane în acest sens, în fiecare oră, circa 12 000 de cetățeni.

● Un pod aerian s-a realizat marți între Italia și România — relatează agenția T.A.S.S. În cursul dimineții, de pe aerodromul Ciampino al capitalei italiene a decolat cu destinația București primul avion de mărfuri, avînd la bord 26 de tone de medicamente, precum și produse alimentare.

● Statele Unite au alocat 500 000 dolari destinați achiziționării în primul rînd de medicamente pentru victimele represiunilor din România — anunță Buletinul de Știri al Casei Albe.

Americanii dornici să contribuie la ajutorarea victimelor represiunilor din România au fost rugați să trimită mai degrabă bani lichizi și nu produse, întrucît acestea sînt mai scump de transportat, adesea nepotrivite și uneori creează blocaje.

● O echipă logistică franceză a plecat spre București, pentru a evalua necesitățile și a gestiona ajutorul umanitar acordat României de către Franța — au anunțat surse ale Ministerului francez de Externe. Organizațiile „Medicii lumii" și „Medicii fără frontiere" au semnalat ca necesități de cea mai mare urgență material medical și chirurgical, sînge, antibiotice, anestezice și alimente neperisabile. Cea mai mare parte a ajutorului francez destinat României va fi trimis, la 2 ianuarie, cu un tren special compus din 40 vagoane cu o capacitate de 20 tone fiecare.

● Opinia publică poloneză continuă să participe activ la campania de colectare a îmbrăcămintii, sîngelui și a unor fonduri financiare în sprijinul României — relatează agenția P.A.P. Campania are loc din inițiativa Ministerului Sănătății, Crucii Roșii, Comisiei de coordonare a „Solidarității", precum și a altor organizații.

În scurt timp, în România va sosi un grup de specialiști polonezi în vederea organizării unui punct medical la București. Pentru a lucra aici s-au și înscris 600 de voluntari, anunță agenția P.A.P.

● Un convoi de patru camioane încărcate cu ajutoare a părăsit cantonul elvețian Lucerna, îndreptîndu-se spre România — anunță agenția Efe. Convoiul transportă 27 tone de îmbrăcăminte și încălțăminte, 13 700 de paltoane și circa 10 tone de lapte praf, conserve, produse strînse de principalele patru organizații umanitare elvețiene, între care Crucea Roșie.

● Guvernul japonez a hotărît să acorde României un milion de dolari cu caracter de ajutor de urgență, a anunțat la Tokio Ministerul Afacerilor Externe.

Crucea Roșie japoneză va trimite în curînd în România o echipă de medici formată din șase persoane și va pune la dispoziție medicamente în valoare de 100 000 000 yeni (715 000 dolari).

● Olanda a trimis ieri în România trei avioane cu medicamente și aparatură medicală specializată pentru transfuzii.

(Agerpres)

Numeroase guverne recunosc Consiliul Frontului Salvării Naționale

BUDAPESTA 27 (Agerpres). — Ministrul ungar de externe, Gyula Horn, a declarat agenției M.T.I. că menține o legătură permanentă cu noua conducere din România. Am încredințat Consiliul Frontului Salvării Naționale că Ungaria este gata să acorde un ajutor umanitar multilateral revoluției române — a spus el.

Gyula Horn a subliniat că guvernul ungar este gata să colaboreze cu noua conducere română în reglementarea relațiilor. El a declarat că guvernul ungar salută și recunoaște oficial noua conducere română.

LONDRA 27 (Agerpres). — Primul-ministru al Marii Britanii, Margaret Thatcher, a apreciat „extraordinarul curaj" al poporului român. În telegrama de felicitare, adresată președintelui Consiliului Frontului Salvării Naționale, Ion Iliescu, primul-ministru al Marii Britanii a arătat că „poporul britanic a urmărit evenimentele tragice, și în același timp eroice, din România, cu compasiune și admirație față de curajul extraordinar al poporului român. Marea Britanie este gata să acorde orice ajutor posibil pentru refacerea României iubitoare de pace și democratice", se arată în telegramă.

De asemenea, secretarul de stat pentru afacerile externe și ale Commonwealthului, Douglas Hurd, a adresat o telegramă de felicitare prim-vicepreședintelui Consiliului Frontului Salvării Naționale, Dumitru Mazilu.

Pe de altă parte, Societatea de Cruce Roșie din Marea Britanie a anunțat că suma totală a fondurilor colective pentru ajutorarea poporului român a depășit 500 000 de lire sterline.

VIENA 27 (Agerpres). — Cancelarul Austriei, Franz Vranitzky, a adresat noului premier român, Petre Roman, o telegramă de felicitări, ceea ce echivalează cu recunoașterea de facto a noului guvern român, informează agenția A.P.A.

BANGKOK 27 (Agerpres). — Thailanda a recunoscut Frontul Salvării Naționale din România și noul guvern al țării. O notă în acest sens a fost transmisă de secretarul permanent al M.A.E. thailandez, M. R. Kasem S. Kasemsri, însărcinatul cu afaceri al României în Thailanda.

NOUAKCHOTT 27 (Agerpres). — Guvernul Mauritaniei a recunoscut Frontul Salvării Naționale din România, se arată într-un comunicat al Ministerului mauritanian al Afacerilor Externe și Cooperării. Totodată, este exprimat sprijinul deplin față de opera de reconstrucție a României democratice, libere și prospere.

OTTAWA 27 (Agerpres). — Prin ambasadorul său la București, Canada a stabilit relații diplomatice cu noile autorități române — a anunțat la Ottawa ministrul federal al afacerilor externe, Joe Clark, într-un comunicat. Ambasadorul Canadei în România, Saul Grey, a oferit asistența țării sale noului guvern român — relatează agenția France Presse.

BUENOS AIRES 27 (Agerpres). — Într-un comunicat guvernamental dat publicității la Buenos Aires se precizează că Argentina a recunoscut noul guvern al României, exprimînd sprijinul față de transformările politice care au loc în țară.

MADRID 27 (Agerpres). — Reprezentantul Direcției pentru informații a Ministerului Afacerilor Externe al Spaniei a arătat că guvernul spaniol exprimă solidaritatea cu Consiliul Frontului Salvării Naționale din România, precum și simpatia față de eforturile populației țării pentru cucerirea libertății. El a arătat, totodată, că ministrul de externe Francisco Fernandez Ordonez a transmis ambasadorului spaniol la București instrucțiunea de a intra în contact cu reprezentanți ai Consiliului Frontului Salvării Naționale pentru a exprima solidaritatea guvernului Spaniei.

LA VALLETTA 27 (Agerpres). — Guvernul Republicii Malta a anunțat oficial în capitala țării, La Valletta, că recunoaște noul guvern al României, format de Frontul Salvării Naționale.

MANILA 27 (Agerpres). — Guvernul Republicii Filipine a recunoscut guvernul provizoriu din România, format după revoluția care a pus capăt regimului Ceaușescu — a anunțat, într-un comunicat, la Manila, ministrul filipinez de externe, Raul Manglapus, citat de agenția Efe.

BOGOTA 27 (Agerpres). — Guvernul Columbiei a declarat că recunoaște Consiliul Frontului Salvării Naționale din România. Într-un interviu acordat postului de radio „Cadena Nacional", in care anunță această hotărîre, ministrul de externe columbian Julio Londono Paredes a apreciat că România va păși pe calea unei reînnoiri autentice.

BELGRAD 27 (Agerpres). — Președintele Prezidiului R.S.F. Iugoslavia, Janez Drnovsek, a trimis o telegramă de felicitare lui Ion Iliescu pentru alegerea sa ca președinte al Consiliului Frontului de Salvare Națională din România — anunță agenția Taniug. În document se subliniază solidaritatea unanimă a cetățenilor Iugoslaviei cu poporul român în această perioadă crucială prin care trece.

ULAN BATOR 27 (Agerpres). — În cuvîntarea sa radiotelevizată din 26 decembrie, Jambîn Batmunh, secretar general al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al R.P. Mongole, a subliniat, între altele, faptul că poporul român s-a ridicat cu fermă hotărîre la lupta împotriva regimului dictatorial de clan, care a dominat țara timp îndelungat, a frînat dezvoltarea României, a încălcat în mod grav drepturile omului — și a înlăturat acest regim.

HANOI 27 (Agerpres). — „Guvernul Republicii Socialiste Vietnam respectă dreptul poporului român la autodeterminare și continuă relațiile prietenești tradiționale dintre cele două țări". Această declarație a fost făcută, cu autorizarea guvernului vietnamez, de Dinh Nho Liem, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, în cursul primirii ambasadorului român în Vietnam, transmite agenția V.N.A.

PHENIAN 27 (Agerpres). — Într-o declarație dată publicității de agenția A.C.T.C., purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, se afirmă între altele : Guvernul R.P.D.C. consideră că „actualul incident" din România reprezintă o problemă internă a poporului român, care trebuie să decidă singur asupra politicii ce va fi urmată de România. R.P.D.C. respectă drumul ales de poporul român și recunoaște Consiliul Frontului de Salvare Națională drept reprezentantul poporului român.

Imensele daune ale autoizolării

Cînd se va scrie istoria acestor ani de tristă amintire a „epocii lumină", la capitolul DAUNE un loc însemnat il va ocupa fără nici o îndoială deteriorarea continuă a imaginii pe care România o avea în lume, izolarea ei aproape totală de celelalte națiuni, de cursul evenimentelor internaționale. În paranoia lui, sceleratul dictator nu mai ținea cont de nimic.

Așa cum voința de manifestare a individului, a oricărei personalități umane a fost total ignorată pe plan intern, oamenii fiind ținuți în permanentă teroare și frică și îngrădindu-li-se drepturile lor esențiale, tot la fel această voință a fost complet ignorată și chiar exclusă din cadrul politicii externe promovate de clan și acoliții săi. Folosind drept pretext un generos principiu de drept internațional, cum este acela al neamestecului în treburile interne, diplomații români erau obligați să înoate contra curentului, să susțină că în România nu există probleme legate de drepturile omului și să considere orice discuție in jurul acestor subiecte ca reprezentind o formă de amestec în afacerile interne ale țării. În condițiile în care încălcările drepturilor omului se înmulțeau, iar politica dictatorială îmbrăca aspecte din ce în ce mai dramatice, această temă devenea tabu nu numai în țară, ci și in reuniunile și conferințele internaționale. De altfel, nu o dată dictatorul, preocupat de acest lucru, a ținut să spună că se cedase prea mult țărilor occidentale în privința drepturilor omului la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa de la Helsinki.

Și astfel, cu trecerea timpului, el a fost dispus să cedeze tot mai puțin. Cum s-a întîmplat la reuniunile de experți consacrate drepturilor omului de la Ottawa și Berna, care au urmat Reuniunii general-europene de la Madrid, și mai ales la ultima Reuniune general-europeană de la Viena, unde politica inumană a dictatorului a fost aspru și in permanență criticată, iar delegației române i s-a dat „mandatul" de a nu subscrie prevederilor conținute în documentul final în legătură cu drepturile omului. Dar ce a urmat ulterior a depășit orice limită, poziția obstrucționistă ducînd practic la blocarea întregului proces al C.S.C.E., la încheierea fără nici un rezultat a unor reuniuni, ultima, în ordinea timpului, fiind cea consacrată problemelor ecologice de la Sofia. Nu întîmplător, în ultima vreme, reprezentanții a numeroase state participante la C.S.C.E. căutau soluții pentru a exclude România din acest proces.

Cu toate că diplomații români s-au străduit nu o dată ca daunele aduse imaginii țării să fie cît mai mici, ca interesele vitale ale națiunii să fie cît mai puțin lezate pe plan internațional, dictatorul și soția sa, „ilustrul savant de renume mondial", păreau cu totul indiferenți la marile deservicii aduse poporului român prin politica lor. Ce poate fi mai elocvent în această privință decît faptul că la „cabinetul 2" se hotăra să nu fie plătite cotizațiile pe care țara le datora la o serie de organizații internaționale, cum sînt UNESCO, A.I.E.A., O.M.S., O.I.M. și altele, ceea ce făcea ca reprezentanții români să nu aibă drept de vot în respectivele organizații, să nu poată participa la luarea deciziilor. Chiar și la O.N.U., din dispozițiile acelorași scelerați, România plătea întotdeauna cotizațiile cu intîrziere.

Este greu, firește, să sintetizezi în cîteva fraze daunele incomensurabile pe care odioasa dictatură le-a adus pe plan internațional unei țări și unui popor iubitor de dreptate și libertate, dornic, așa cum a dovedit-o de-a lungul întregii sale istorii, să trăiască în pace și înțelegere cu toate națiunile lumii. Dar este cert că unul din obiectivele de cea mai mare importanță ale noii politici externe este acela de a scoate țara din izolarea impusă în anii tiraniei, de a face în așa fel incît România să-și recapete cît mai curînd locul pe care îl merită în concertul națiunilor lumii, în viața politică internațională.

Radu BOGDAN

Un membru al clanului Ceaușescu a fugit din fața judecății

VIENA 27 (Agerpres). — Marin Ceaușescu, fratele fostului dictator și șef al Agenției comerciale române din Viena, a fugit vinerea trecută din această capitală, cu o destinație necunoscută — a informat miercuri ziarul vienez „Kurier", citat de agenția Efe. Surse ale ambasadei române au asigurat că Marin Ceaușescu „nu se află în biroul său".

— Arde Bucureștiul? — Nu, Bucureștiul e liber și victorios!

În zilele lui August 1944, cînd bravii locuitori ai Parisului îi alungau pe ocupanții hitleriști, cam în același timp cînd devenea liberă și capitala României, și o dată cu ea întreaga țară, din bunkerul unde își avea cartierul general, führerul îi urla la telefon comandantului trupelor germane, generalul von Choltitz, întrebarea intrată în istorie: „Arde Parisul ?". În furia sa oarbă, Hitler ordonase ca orașul-lumină să fie dinamitat și aruncat în aer și, o dată cu el, toate comorile și frumusețile care i-au adus nemuritoarea faimă. Planurile sale nebunești nu s-au îndeplinit însă, von Choltitz nu a îndrăznit să execute ordinul și nici luptătorii Forțelor franceze libere nu i-au lăsat pe puținii fanatici naziști, care rezistau izolați, ici și colo, să distrugă edificiile din interiorul sau de pe acoperișul cărora își revărsau focul ucigător.

Nu este deloc exclus ca și demnul emul al lui Hitler, pe care l-a egalat sau chiar l-a întrecut în demență, dacă se poate concepe așa ceva, să fi pus din bîrlogul unde, asemenea unui șobolan, și-a găsit temporar ascunziș — pînă cînd a fost descoperit și arestat — aceeași întrebare, cu modificarea de rigoare : „Arde Bucureștiul ?". În ura sa sălbatică față de poporul român, a cărui demnitate a călcat-o permanent în picioare, considerîndu-l ca proprietatea sa personală, de care putea să dispună după bunul plac, Ceaușescu, fugind ca un laș din fața răspunderii, a dat ordin bandelor ucigașe ce i-au rămas credincioase să stîrnească prăpădul asupra orașului unde se și vedea întemeietor de dinastie. Poate că se și închipuia, asemenea lui Nero, deși slabele sale cunoștințe de istorie poate nu-i permiteau să meargă cu gîndul atît de departe, contemplînd satisfăcut cum se mistuia în flăcări orașul ce a cutezat să i se împotrivească. Lui, conducătorul suprem, geniul neasemuit, titanul titanilor. E greu de știut ce răspuns i-au dat, înainte ca ultimele cuiburi de rezistență să fi fost lichidate, criminalii membri ai gărzii sale pretoriene. Răspunsul i l-a dat însă eroic populația Bucureștiului, mîndra noastră armată, toți cei ce iubesc cu patimă urbea pe care tiranul sîngeros, nemulțumit că a desfigurat-o în parte, a vrut acum să o șteargă de pe fața pămîntului. Cu prețul vieții, minunații noștri ostași, minunatul nostru tineret, bucureștenii au apărat Capitala de cei ce, strecurîndu-se hoțește, în adîncul nopții, au încercat să înăbușe revoluția, să paralizeze centrele ei vitale. Incendiile izbucnite local au fost stinse, teroriștii au fost făcuți, aproape toți, inofensivi și acum își așteaptă dreapta judecată. Așa cum a avut parte de dreapta și implacabila judecată căpetenia lor scelerată.

Nu, Bucureștiul nu arde, Bucureștiul nu a ars ! Bucureștiul e liber și victorios ! Eliberat de dictatură, eliberat de odiosul tiran și de slugile sale, Bucureștiul e gata să se apuce, s-a și apucat, de treaba atît de grea, dar magnifică ce îl așteaptă : aceea de a-și reclădi viitorul în condițiile libertății și demnității, în fine, regăsite.

R. CAPLESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341. București Piața Presei Libere nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul : Combinatul Poligrafic București 40 360